

ΡΟΒΟΛΙΑΡΙΤΙΚΑ ΝΕΑ

ΕΚΔΟΣΗ ΤΟΥ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΡΟΒΟΛΙΑΡΙΤΩΝ

Ταγιαπιέρα 3 - 5 Αθήνα, Τ.Κ. 11525 • Τηλ.- Fax: 210 6716 715 • e-mail:nellaselias39@gmail.com • Ιστοσελίδα: www.rovoliari.gr
Χρόνος 31ος • Αριθμός φύλλου 122 • Απρίλιος - Μάιος - Ιούνιος 2015

Πρωτομαγιά στο Χωριό

Ανοιξιάτικη εικόνα του χωριού

Καταφέραμε, τα τελευταία χρόνια, να καθιερώσουμε τον εορτασμό της Πρωτομαγιάς στο χωριό.

Περίπου σαράντα άτομα, από όλες τις ηλικίες, συγκεντρωθήκαμε στην πλατεία του χωριού. Δεν χρειάστηκε να κάνουμε καμία έξοδο στην εξοχή και τη φύση. Αυτή ήταν ολόγυρά μας και μάς πρόσφερε αφειδώλευτα τις χάρες της.

Τα τοπικά εδέσματα ποικίλα και σε άφθονη επάρκεια. Το κέφι διάχυτο σε όλες τις παρέες. Η γιορτή αυτή παίρνει στοιχεία από τα παλιά ανθεστήρια και «σηκώνει» αστεία, πειράγματα, γέλια ανέμελα (έστω και για λίγο λόγω επικαιρότητας) μαζί με τις χορευτικές μας στροφές.

Να είμαστε καλά και του χρόνου για να βρεθούμε εκεί περισσότεροι και απαλλαγμένοι από τις έντονες έγνοιες του καιρού μας.

Λούλα Σπυροπούλου

Νέα από το Διοικητικό Συμβούλιο

Το **Διοικητικό Συμβούλιο** του Συλλόγου μας σε συνεδρίασή του στην Αθήνα συζήτησε και αποφάσισε τα εξής:

- Α. Το Πρόγραμμα των Καλοκαιρινών εκδηλώσεων (δείτε το παρακάτω).
- Β. Την αντικατάσταση, με έξοδά του, των υποστυλωμάτων του στεγάστρου μπροστά στο Μουσείο.
- Γ. Καθαρισμό, με έξοδά του, των δύο γηπέδων (μπάσκετ, ποδοσφαίρου) από χόρτα και σκουπίδια.
- Δ. Διαμόρφωση-εμπλουτισμό της αίθουσας φωτογραφιών του Μουσείου μας.
- Ε. Αντικατάσταση των παγκοκαθισμάτων στην πλατεία της συνοικίας του Αγίου Γεωργίου μπροστά από την ταβέρνα του Παν. Σκούρα. Θα γίνει έρευνα κόστους και θα αποφασιστεί αν θα είναι ξύλινα ή απλά μεταλλικά ή από συμπαγές αλουμίνιο.
- ΣΤ. Το Λαϊκό Πανηγύρι θα γίνει προσπάθεια να διατηρήσει τον παραδοσιακό χαρακτήρα του στα πλαίσια του σεβασμού του πορτοφολιού του Συλλόγου και των μελών του. Θα χρειαστεί να ερευνηθεί το κόστος ώστε να μην υπάρξει μεγάλη επιβάρυνση.
- Ζ. Η ημερήσια εκδρομή θα γίνει στα Μετέωρα και η πραγματοποίησή της θα αποφασιστεί ανάλογα με τις συμμετοχές. Η ημερομηνία και το κόστος θα ανακοινωθούν στο χωριό.

Πρόγραμμα καλοκαιρινών δραστηριοτήτων

1. **Αθλητικοί αγώνες:** Πέμπτη 13 Αυγούστου.
2. **Γενική Συνέλευση του Συλλόγου:** Απολογισμός – Εκλογές: Παρασκευή 14 Αυγούστου.
3. **Λαϊκό Πανηγύρι:** Κυριακή 16 Αυγούστου, στην πλατεία των Αγίων Αποστόλων.
4. **Ημερήσια εκδρομή:** πιθανόν την Τρίτη 18 Αυγούστου.
5. **Αιμοδοσία:** Πέμπτη 20 Αυγούστου.

Φροντίστε να βρεθούμε όσο το δυνατόν πιο πολλοί!!!

ΤΟΥΡΚΟΚΡΑΤΙΑ-ΕΘΝΕΓΕΡΣΙΑ

Οι λόγιοι του Διαφωτισμού

Σε κάθε εορτασμό της Εθνικής μας Παλιγγενεσίας συνήθως επικεντρωνόμαστε στα γεγονότα και τα πρόσωπα της Επανάστασης.

Σε παλαιότερο φύλλο μας (φύλλο 109, του 2012) αναφερθήκαμε στις Εφημερίδες και τα Έντυπα που προετοίμασαν τον ξεσηκωμό.

Με το παρόν και όσα θα ακολουθήσουν θα προσπαθήσουμε να σταθούμε και να φωτίσουμε όσα προηγήθηκαν στον Πολιτικό, Πολιτιστικό, Οικονομικό και Κοινωνικό τομέα και συνέβαλλαν στην εθνική παλιγγενεσία.

Κρίθηκε επιβεβλημένο να ασχοληθούμε και με τη φωτεινή πλευρά της Εθνεγερσίας, πέρα από τη μιζέρια της τουρκοκρατίας.

Αξίζει τον κόπο να αναδειχθεί και το ζωντανό, δραστήριο, φιλομαθές, μορφωμένο και αντιπροσωπευτικό κομμάτι της ταυτότητας της φυλής μας.

(Συνέχεια από το προηγούμενο)

Ευγένιος Βούλγαρης (Κέρκυρα 1716 – 1806 Αγία Πετρούπολη Ρωσίας): Λόγιος, κληρικός, παιδαγωγός, και διαπρεπής στοχαστής του Νεοελληνικού Διαφωτισμού.

Με πίστη στην ελευθερία της σκέψης και τη νεότερη επιστήμη έδωσε, με τη διδασκαλία και το συγγραφικό του έργο γενναία ώθηση στην εκπαίδευση της εποχής του και εγκαινίασε μια νέα εποχή στην ιστορία της ελληνικής παιδείας, μεταφέροντας και εδώ τις επιστημονικές κατακτήσεις της φωτισμένης δύσης. Οι φιλελεύθερες ιδέες του προετοίμασαν το έδαφος για τον νεοελληνικό διαφωτισμό. Υπήρξε σχολάρχης στην Αθωνιάδα Σχολή (1753 - 1759) καθώς και στην Κωνσταντινούπολη, με γόνιμο έργο. Δίδαξε Λογική, Εισαγωγή στη Φιλοσοφία, Μεταφυσική, Αριθμητική, Γεωμετρία, Φυσική, Κοσμογραφία με βάση τα νεότερα επιστημονικά συγγράμματα τα οποία μετέφρασε ο ίδιος ή δικά του έργα.

Καταπληκτική είναι η συγγραφική παραγωγή του τόσο σε όγκο όσο και σε ποιότητα. Έγραψε πραγματείες επί παντός επιστητού: νομικές, ιστορικές, θεολογικές, γραμματικές, γλωσσικές, αστρονομικές, πολιτικές, μαθηματικές, αρχαιολογικές, περί μουσικής, περί ανεξιθρησκείας, περί ευθανασίας, περί παλιρροιών. Έγραψε ποιήματα, λόγους, εκκλήσεις προς την Αικατερίνη της Ρωσίας για την απελευθέρωση της Ελλάδας, επιμελήθηκε πολύτιμες εκδόσεις βυζαντινών συγγραφέων και κλασικών συγγραμμάτων και μετέφρασε πλήθος κειμένων από τα λατινικά στα αγγλικά.

Μαθητές του υπήρξαν ο ιατροφιλόσοφος Θωμάς Μανδακάσης, ο Θεόφιλος ο εξ Ιωαννίνων, μετέπειτα επίσκοπος Καμπανίας, ο Ιώσηπος Μοισιόδαξ σχολάρχης στο Ιάσιο, ο Κοσμάς ο Αιτωλός κ.ά.

Ιώσηπος Μοισιόδαξ (Τσερναβάντα Βλαχίας 1730 – Βουκουρέστι 1800):

Μαθητής του Ευγένιου Βούλγαρη στα Γιάννενα και την Αθωνιάδα, αργότερα σπούδασε στο Πανεπιστήμιο της Πάντοβας (Ιταλία). Δυναμική, τολμηρή και συναρπαστική μορφή των πρώτων βηματισμών του Νεοελληνικού Διαφωτισμού. Διδάσκαλος του Γένους, ο πρώτος Νεοέλληνας παιδαγωγός, συνειδητός υπερασπιστής του αιτήματος συντονισμού της παιδείας του Γένους με τη σύγχρονή του ευρωπαϊκή, διαπίστωνε «την αρξαμένη αναζωπύρωση» της παιδείας του γένους και έβλεπε «να ανοίγει ο δρόμος για την επιστροφή των Μουσών στον Ελικώνα». Καθηγητής και συγγραφέας. Το 1765 ανέλαβε διευθυντής της «Αυθεντικής Σχολής» του Ιασίου όπου και εφάρμοσε νέες παιδαγωγικές μεθόδους: καθιέρωσε τη δημοτική ως γλώσσα

διδασκαλίας όλων των μαθημάτων, διαχώρισε τη διδασκαλία της φιλοσοφίας από τη θεολογία, άσκησε τους μαθητές του στην αισθητική ανάλυση και στη μετάφραση αρχαίων κειμένων στην κοινή νεοελληνική, επέμενε στα νεότερα μαθηματικά και τη φιλοσοφία, ενθάρρυνε τους μαθητές του να εκφράζονται προφορικά και γραπτά στη μητρική τους γλώσσα. Εξαναγκάστηκε σε παραίτηση. Εγκαινίασε την αμφισβήτηση στην πολιτική σκέψη στη νοτιοανατολική Ευρώπη με επίκεντρο τη Μολδοβλαχία όπου και έδρασε, εμφανίζεται αρχικά ως εκφραστής της φωτισμένης απολυταρχίας. Απογοητεύτηκε από τη φωτισμένη απολυταρχία των γειτονικών κρατών της κεντρικής Ευρώπης και στράφηκε προς το πρότυπο του αβασίλευτου πολιτεύματος όπου **οι Νόμοι και η ισοπολιτεία είναι κυρίαρχα στοιχεία**. Στο έργο του «**Απολογία**» (Βιέννη 1780, ένα από τα πιο σημαντικά ντοκουμέντα για την ιστορία της νεοελληνικής παιδείας) υπερασπίζεται τις αρχές του, διηγείται τις περιπέτειες και τους διωγμούς του από τους «σχολαστικούς» και εκθειάζει την Ελβετική Κοινοπολιτεία ως πρότυπο πολιτεύματος ελεύθερων θεσμών, που το χαρακτηρίζει η ευνομία και η αρετή των πολιτών. Θα μιλήσει με πειστικό τρόπο για τα αγαθά της Ευρώπης. Θα υποστηρίξει τα αγαθά της χρήσης της λαϊκής γλώσσας, θα στηλιτεύσει το «μίσος κατά των νεωτέρων», θα σταθεί κριτικά απέναντι στους αρχαίους. Παρά την τόλμη της σκέψης του κάμφθηκε από τη σύγκρουσή του με το κοινωνικό περιβάλλον στην ηγεμονική φαναριώτικη αυλή του Ιασίου και οδηγήθηκε στη σιωπή.

Συνέχεια στη σελ. 4

Κοινωνικά

Γεννήσεις

Η **Ιωάννα Θωμά Τσιώλη** και ο **Γιώργος Κρασάκης** απέκτησαν το πρώτο τους παιδί, ένα χαριτωμένο **αγόρι**. Το Δ.Σ. του Συλλόγου εύχεται στους ευτυχείς γονείς: **Να τους ζήσει και να τον καμαρώνουν να προοδεύει και να προκόψει!**

Έφυγαν από κοντά μας

Η **Μαργαρίτα Κοτρωνιά** (Γεννήθηκε στο Ροβολιάρι το 1928 και απεβίωσε στις 24 Απριλίου 2015). Υπήρξε γόνος πολύτεκνης οικογένειας του Ηλία και της Σταυρούλας Γιαννέλη.

Έζησε όλα τα χρόνια της στο Ροβολιάρι, εκτός από τους τελευταίους χειμώνες που κατέβαινε στην Αθήνα επειδή τα προβλήματα υγείας της δεν επέτρεπαν να εξυπηρετείται μόνη της.

Όπως τη γνώρισα, η Μαργαρίτα ήταν μια γυναίκα καλοσυνάτη, γλυκιά, φιλότιμη και προκομμένη, ήσυχη κι ευγενική, καλή σύζυγος, μάνα, συγγενής και γειτόνισσα.

Μαζί με τον άνδρα της τον Μήτσιο μεγάλωσαν τα δυο τους παιδιά, Θωμά και Ηλία, τα χάθηκαν παντρεμένα και προκομμένα και ευτύχησαν να δουν τα τρία εγγόνια τους να μεγαλώνουν και αυτά.

Δούλευαν στα χωράφια τους, καλλιεργούσαν κήπους, φρόντιζαν τα ζωντανά και τις καστανιές τους. Μαζί σε κάθε είδους αγροτικής ζωής.

Έζησε με τα αδέρφια της, τις γυναίκες τους και τις νύφες από τα παιδιά της αγαπημένα σε όλη της τη ζωή. Ξαν μια μεγάλη οικογένεια, ένα σόι που αξίζει να είναι πρότυπο αγάπης και αλληλοβοήθειας.

Η ασθένειά της ολιγοήμερη. Δεν κούρασε τα παιδιά της και τον εαυτό της. Άξιζε τον σεβασμό και την αγάπη όλων μας. Ακόμη και ο Θάνατος το δέχτηκε και φρόντισε να τη μεταχειριστεί ανάλογα: να τελειώσει ήρεμα, αβασάνιστα και στις αγκαλιές των αγαπημένων της που

τόσα τους πρόσφερε.

Η κηδεία της έγινε στο χωριό και την ακολούθησαν στην τελευταία της κατοικία για να την αποχαιρετήσουν πολλοί συγγενείς και χωριανοί.

Κυρά – Μαργαρίτα κρατάμε από σένα τη γνησιότητα της Ροβολιαρίτικης ψυχής και όλες τις γλυκιές αναμνήσεις μας.

Οι συγγενείς της Μαργαρίτας Κοτρωνιά, αντί στεφάνων στην κηδεία της κατέθεσαν χρήματα στο ταμείο του «Σωματίου της Παναγίας Κοσμοσωτήρος Μαδαγασκάρης».

Λούλα Σπυροπούλου

Η **Γιάννης Κουφιώτης** (Γεννήθηκε στο Ροβολιάρι το 1930 και απεβίωσε το 2014).

Στις 3 Ιουλίου έγινε στον Ναό του Αγίου Γεωργίου επικήδεια και επιμνημόσυνη τελετή στη μνήμη του **Γιάννη Κουφιώτη**.

Γεννήθηκε στο Ροβολιάρι το 1930, δημιούργησε οικογένεια με τη Γεωργία Σπυροπούλου και απέκτησαν δύο κόρες, τη Σοφία και την Αμαλία.

Αγάπησε το Ροβολιάρι και έζησε όλα τα χρόνια του εκεί.

Το πρόβλημα υγείας που του παρουσιάστηκε κατά τα τελευταία χρόνια της ζωής του – ψάχνοντας στους διαδρόμους του μυαλού του να βρει μονοπάτια του χωριού - του επεφύλασσε ένα δυσάρεστο και ίσως οδυνηρό τέλος. Κανείς δεν το γνωρίζει κι ας ήταν τόσο πολλοί αυτοί που το πάσχισαν αναζητώντας τον από τον περασμένο Δεκέμβριο.

Εμείς θα τον θυμόμαστε πάντα με την ψηλόλιγνη κορμοστασιά του, το γρήγορο βάδισμά του, το περιποιημένο, καθαρό ντύσιμό του, την αγέραστη μορφή του και τις ποιητικές ανησυχίες του πολλές από τις οποίες φιλοξένησαν τα «Ροβολιαρίτικα Νέα».

Καλή ανάπαυση. Ας ξεπεράσει η ψυχή του την τλαιπωρία του κορμιού του. Παρηγοριά στα παιδιά του και τα εγγόνια του.

Λούλα Σπυροπούλου

Οι οικογένειες των τεθνεώτων εκφράζουν τις θερμές ευχαριστίες τους σε όλους όσοι συμμετείχαν στο πένθος τους.

Το Δ.Σ. του Συλλόγου εκφράζει προς τους οικείους τους τα ειλικρινή συλλυπητήριά του.

ΧΡΗΣΙΜΑ ΤΗΛΕΦΩΝΑ

ΚΑΦΕΝΕΙΑ: ΧΡ. ΡΙΖΟΥ 22 360-92 818 Κ. ΠΛΑΣΤΑΡΑ: 6972 083309 / 6939 612 722 Π. ΣΚΟΥΡΑ: 22360-92830

ΓΡΑΦΕΙΟ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑΣ Τηλ. και Fax:	22360-92877
ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ:	(22360) - 22222 και 22360-22331
ΑΓΡΟΝΟΜΕΙΟ:	22360-22336
ΑΓΡΟΤΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ:	(22360) - 22225 και 22360-23700
ΓΡΑΦΕΙΟ ΓΕΩΡΓΙΚΗΣ ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ:	22360-22235
ΓΡΑΦΕΙΟ Α/ΒΑΘΜΙΑΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ:	22360-22100
ΝΗΠΙΑΓΩΓΕΙΟ:	22360-22775
ΔΗΜΟΤΙΚΟ ΣΧΟΛΕΙΟ:.....	22360-22213
ΓΥΜΝΑΣΙΟ:	22360-22314
ΛΥΚΕΙΟ:.....	(22360) - 22555 και 22360-23481
ΔΑΣΟΝΟΜΕΙΟ:	22360-22236
ΔΕΗ:	(22360) -22247 Βλάβες 22360-23677
ΕΙΡΗΝΟΔΙΚΕΙΟ	22360-22888
ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ:	(22360) - 22122 και 22360-22383
ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ:	(22360) - 22760 και 22360-22761
ΕΝΩΣΗ ΓΕΩΡΓΙΚΩΝ ΣΥΝΕΤΑΙΡΙΣΜΩΝ:	22360-22760
ΙΚΑ:	22360-22242
ΚΕΝΤΡΟ ΥΓΕΙΑΣ:	22363-50000
ΚΤΗΝΙΑΤΡΕΙΟ:	22360-22262
ΟΤΕ:	22360-24399
ΚΤΕΛ:	(22360) - 22553 ΤΑΞΙ: 22360-22441
ΠΥΡΟΣΒΕΣΤΙΚΗ:	(22360) - 23732 /-23733/22299
ΤΑΧΥΔΡΟΜΕΙΟ:	22360-22319
ΛΟΥΤΡΑ ΠΛΑΤΥΣΤΟΜΟΥ:.....	(22360) - 22510 και 22518
ΤΑΒΕΡΝΑ: Παπαθεοδώρου Νίκος	(22360) - 22937

ΔΗΜΑΡΧΕΙΟ: έδρα Σπερχειάδα	
Ιστοσελίδα Δήμου: www.dimosmakrakomis.gov.gr	
Τηλεφωνικό Κέντρο: για όλες τις Υπηρεσίες ..	(22363) - 50200
Δήμαρχος: Γραφείο (κ. Γκόλφη)	(22363) - 50250 - F: 50202
Δημοτικό Συμβούλιο:	(22363) - 50201 - F: 50221
Νομική Υπηρεσία:	(22363) - 50208
Τεχνική Υπηρεσία:	(22363) - 50213 & 50258 & 252 & 255
Διευθυντής:	(22363) - 50210 & F: 22363-50211
ΚΕΠ:	(22363) - 50222 & 223 & 224 F: 50226
ΚΕΦ	22363-50218
Αντιδήμαρχοι, Σπερχειάδα:	(22363) - 50243 & 245
Δημοτική Ενότητα Μακρακώμης:	(22363) - 50100
Αντιδήμαρχος Ενότητας Μακρακώμης:	(22360) - 23450
Δημοτική Ενότητα Αγίου Γεωργίου:.....	(22363) - 50308 & 309
Αντιδήμαρχος Ενότητας Αγίου Γεωργίου:	(22363) - 50313
Δημοτολόγιο (Σπερχειάδα):	(22363) - 50228
Δημοτολόγιο - Ληξιαρχείο:	(22363) - 50227 - & F: 50229
Πρωτόκολλο (Σπερχειάδα):	(22363) - 50230
Οικονομική Υπηρεσία:	(22363) - 50233 & 231 & 232
Ταμειακή Υπηρεσία:	(22363) - 50241 - F: 22363-50240
Βοήθεια στο σπίτι:	(22363) - 50216
ΦΑΡΜΑΚΕΙΑ: Αργυρίου Βασ.	22360-22240
Βασιλείου Χρήστος	22360-22671
Κελεσιάδου-Κούτρα Ευσ.	22360-22766
Λαμπρακόπουλος Χαρ.	22360-22384

ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ

Γιαννέλης Ηλίας του Φωτίου	10€
Καρκάνης Ιωάννης του Χρήστου, (Παλαιά Γιαννισού)	20€
Λιάπη Ελένη του Πέτρου, (Μακρακώμη)	10€
Μπαρμπαρούση Ελένη, (Λαμία)	20€
Μπότσικα Βούλα και Δήμητρα	100€
Παπαγιάννη Έλλη	10€
Παπασταύρου Ιωάννης του Ανδρέα, (Μακρακώμη)	10€
Φούρκας Ηλίας, (Λαμία)	10€

ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ ΕΙΣ ΜΝΗΜΗΝ ΥΠΕΡ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ

Γερογιάννης Ανδρέας εις μνήμην των γονέων του Γεωργίου και Βιολέτας	50€
Γιαννέλης Ηλίας του Φωτίου εις μνήμην της θείας του Μαργαρίτας Κοτρωνιά	50€
Ρίζου Μαρίνα και Βαρβάρα εις μνήμην του πατέρα τους Βασιλή Ρίζου	20€

ΚΑΠΟΙΟΣ ΗΤΑΝ ΒΙΑΣΤΙΚΟΣ

Όταν ήμασταν παιδιά
Όλα ήταν μια χαρά
Ο πατέρας και η μάνα
Μας ταΐζαν κουραμάνια.

Όταν γίναμε λεβέντες
Δεν μας έπιανε κανένα
'Ημαστ' όλοι παλικάρια
Σαν της ζούγκλας τα λιοντάρια.

Όταν γίναμε μεγάλοι
Και είχαν πηξει τα μυαλά μας
Μέναμε μες στις σπηλιές μας
Με γεμάτες τις κοιλιές μας.

Κι όταν πέρασαν τα χρόνια
Γίναμ' ένα μάτσο χάλια
Που μας φεύγαν οι πορδές μας
Και μας τρέχανε τα σάλια.

Ελάτε φίλες μου και φίλοι
Να πιστούμε χέρι-χέρι
Για να φτάσουμε με υγεία
Σ' ομορφότερο καρτέρι.

**Αλέξανδρος Πανόπουλος
Νέα Μάκρη, Αύγουστος 2014**

Ροβολιαρίτικα Νέα

Τρίμηνη Έκδοση

ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑ: Πολιτιστικός Σύλλογος Ροβολιαρίτων
Ταγιαπιέρα 3-5 Αθήνα 11525
Τηλ. & Fax: 210 6716 715 και 69 44 60 31 63
Α.Φ.Μ.: 090085976 • Δ.Ο.Υ.: Αγίας Παρασκευής
Εκδότης-Διευθυντής: Ηλίας Νέλλας,
Γραμματέας του Συλλόγου

Διοικητικό Συμβούλιο

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Λούλα Σπυροπούλου, 210 6456301
ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ: Γεώργιος Κουτσούκος, 69 74 41 87 76
ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ: Ηλίας Νέλλας, 210 6716715 & 69 44603163
ΤΑΜΙΑΣ: Κώστας Δημ. Σακελλάρης, 693 11 50 200, 210 775 44 03
ΜΕΛΗ: Ιωάννης Θάνος εκπρόσωπος στη ΛΑΜΙΑ τηλ.: 22310 44 264
Ουρανία Ρίζου, Δημόσιες Σχέσεις 6972010069-2107716881
Ευάγγελος Β. Ρίζος, Εφορος 210 4971021 και 6974729117

Ηλεκτρονική σελιδοποίηση-διορθώσεις-εκτύπωση:

Εκδόσεις - Γραφικές Τέχνες ΚΑΡΠΟΥΖΗ
Καρπούζη Αριστέα & Υιοί Ο.Ε.

Θεοδοσίου 23 Ίλιον 131 21 • Τηλ.-Fax: 210 2619003
e-mail: karpouzi@otenet.gr

Ενημέρωση

- Τα ενυπόγραφα κείμενα αντιπροσωπεύουν τις απόψεις και το ύφος γραφής των συγγραφέων τους. Διατηρείται όμως το δικαίωμα συντόμευσης εκτεταμένων κειμένων.
- Τα υπόλοιπα κείμενα είναι ευθύνη της Σύνταξης και του Δ.Σ.
- **Οι συνδρομές να στέλνονται στον ταμία του Συλλόγου: Κων/νο Δημ. Σακελλάρη, Νείλου 1, 15772 ΑΘΗΝΑ**
- Η εφημερίδα δέχεται διαφημίσεις.
- Για να δημοσιευτούν: Γάμοι, Βαπτίσεις, ή άλλες κοινωνικές ειδήσεις **χρειάζεται** γραπτή ενημέρωση.
- Για αλλαγή της διεύθυνσής σας, ενημερώνετε απευθείας τις εκδόσεις Καρπούζη, ή οποιοδήποτε μέλος του Δ.Σ.

• Παρατηρούνται επιστροφές.
Βοηθήστε μας να σας ενημερώνουμε.

Η συνδρομή σας είναι η δύναμή μας

Παράκληση, όταν προτιμάτε ταχυδρομική επιταγή, αυτή να αποστέλλεται στο όνομα του εκάστοτε ταμία και όχι στο όνομα της εφημερίδας. Είναι αδύνατο να εισπραχθεί.

ΘΕΜΑΤΑ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ

Πορεία προς μια Πράσινη Οικονομία

Γράφει ο Ηλίας Νέλλας

Συνέχεια από το προηγούμενο φύλλο

Β΄ ΜΕΡΟΣ:

Πόσο επείγον είναι να δράσουμε σήμερα

Η **κλιματική αλλαγή** τροποποιεί τους ρυθμούς των βροχοπτώσεων και των άλλων καιρικών φαινομένων (θυελλώδεις άνεμοι, πλημμύρες, ασυνήθιστες βροχοπτώσεις - χιονοπτώσεις, παγετοί, ξηρασίες). Οι σοδειές είναι πλέον λιγότερο προβλέψιμες οπότε προκαλούνται αναταραχές στις τιμές των προϊόντων διατροφής και όχι μόνο.

Καθημερινά πληροφορούμαστε για καταστροφές από ακραία καιρικά φαινόμενα σε διάφορα μέρη του πλανήτη που τα προσπερνάμε με ιδιαίτερη ευκολία εκτός κι αν είναι δίπλα μας, αν μας αφορούν προσωπικά. Τότε βγάζουμε κραυγές απελπισίας και φωνές διαμαρτυρίας για **το πού είναι το κράτος και γιατί δεν κάνει κάτι με τα οικοδοποιημένα ρέματα ή τα ρέματα που είναι μπαζωμένα με σκουπίδια και οικοδομικά μπάζα, ενώ εμείς δεν κάναμε τίποτε όταν βλέπαμε τον γείτονα ή τον άσχετο να τα ξεφορτώνει δίπλα μας, αν δε θάλαμε κι εμείς το χεράκι μας.**

Γνωρίζουμε πλέον καλά ότι μερικές περιοχές του πλανήτη είναι περισσότερο ευάλωτες. Ωστόσο, κάποιες περιβαλλοντικές συνέπειες, όπως η ατμοσφαιρική ρύπανση επηρεάζουν λίγο ή πολύ όλους μας.

Οι πιεστικότερες μελλοντικές συνθήκες μας υποχρεώνουν σε άμεση δράση!

Οι τωρινοί ρυθμοί παραγωγής και κατανάλωσης έχουν ήδη ξεπεράσει τα επίπεδα βιωσιμότητας. Υπάρχουν 7 δισεκατομμύρια άνθρωποι στον πλανήτη μας και περιμένουμε να φτάσουν τα 9 δισεκατομμύρια στα μέσα του αιώνα και με αρκετά δισεκατομμύρια από αυτούς σε ακραία φτώχεια να φιλοδοξούν να βελτισώσουν τα επίπεδα διαβίωσής τους. Αυτό σημαίνει επιπλέον αύξηση της κατανάλωσης σε έναν πλανήτη ο οποίος δυσκολεύεται να θρέψει τον υπάρχοντα πληθυσμό.

Ο τρόπος χρήσης των φυσικών πόρων υποβαθμίζει και μειώνει το φυσικό κεφάλαιο το οποίο θα πρέπει να είναι διαθέσιμο για τη στοιχειώδη συντήρηση των μελλοντικών γενεών. Και αυτό χωρίς να λογαριάζουμε ότι με την αύξηση του πληθυσμού και των αναγκών του θα υπάρχει όλο και λιγότερη καλλιεργήσιμη γη για την παραγωγή τροφίμων και λιγότερο διαθέσιμο νερό.

Για τη διασφάλιση της ποιότητας ζωής μας και τη μακροήμερευση της ευημερίας μας θα χρειαστεί να πρασινίσουμε την οικονομία μας και αυτό θα πρέπει να αρχίσει αμέσως, αν όχι χθες!

Πώς μπορεί να γίνει αυτό;

Πώς μπορούμε να μετατρέψουμε την οικονομία μας έτσι ώστε και να διατηρεί το περιβάλλον και να διασφαλίζει ποιοτική ζωή;

Ενίσχυση της αποτελεσματικότητας των φυσικών πόρων της Ευρώπης

Για ξεκίνημα, θα πρέπει η ευρωπαϊκή και η παγκόσμια οικονομία να κάνει αποτελεσματικότερη χρήση των φυσικών πόρων. Θα πρέπει να καταφέρνουμε να παίρνουμε περισσότερα από το λιγότερο. Θα πρέπει να μειώσουμε τις ποσότητες των φυσικών πόρων που παίρνουμε για χρήση μας. Υπάρχουν, βλέπετε, και οι επόμενες γενιές που θα χρειαστούν και αυτές τους υπάρχοντες φυσικούς πόρους και έχουν και αυτές τα δικαιώματά τους. Είναι, όπως λέμε, τα δικαιώματα των αγέννητων.

Αλλωστε ισχύει για όλους μας η σοφία του Ινδίου: «**Αυτή τη γη δεν την έχουμε κληρονομήσει από τους προγόνους μας, τη δανειζόμαστε από τα παιδιά μας και τα παιδιά των παιδιών μας.**»

Και ενώ αυτό θεωρείται σημαντικό, εξ ίσου σημαντικό είναι να κάνουμε αποτελεσματικότερη και τη διαδικασία παραγωγής. Επίσης να μειώσουμε τις απώλειες υλικών κατά τη φάση παραγωγής και να μειώθουν και όσα πετάμε ως σκουπίδια.

Είναι εύκολο να αλλάξουμε την οικονομία μας, αλλά αυτό απαιτεί δράση και αφοσίωση για πολλές δεκαετίες. Η Ευρώπη έχει καταφέρει σημαντικά επιτεύγματα στην αποτελεσματική διαχείριση των πλουτοπαραγωγικών πόρων μας, αλλά χρειάζονται περισσότερα.

Ήδη λειτουργούν Οδηγίες και Θεσμοί (όπως: «Ευρώπη 2020», «Πρωτοβουλία για μια Αποτελεσματική

Ευρώπη στη Διαχείριση των Φυσικών Πόρων», «7ο Πρόγραμμα Δράσης για το Περιβάλλον») οι οποίοι προσπαθούν να ισχυροποιήσουν την αειφορία σε βασικές οικονομικές δραστηριότητες σε βάθος χρόνου.

Η πλήρης εφαρμογή αυτών των στρατηγικών θα πρόσφερε πολλαπλά οφέλη. Οι λιγότεροι φυσικοί πόροι ανά μονάδα προϊόντος θα βοηθήσουν στη διατήρηση και την προστασία του περιβάλλοντος. Ταυτόχρονα η οικονομία θα έβγαινε κερδισμένη από τις καινοτομίες και την ανταγωνιστικότητα των ευρωπαϊκών εταιρειών.

Μείωση αποβλήτων

Ξεκινώντας από τη διατροφή μας, ως άμεσο παράδειγμα, έχουμε να παρατηρήσουμε ότι παγκοσμίως το 30% έως και 50% των τροφίμων μας καταλήγουν στα σκουπίδια. Σε ολόκληρη την Ευρωπαϊκή Ένωση υπολογίζεται ότι 90 εκατομμύρια τόνοι τροφίμων ετησίως καταλήγουν στα σκουπίδια ποσότητα που αντιστοιχεί σε 180 κιλά ανά άτομο ή 10 σακιά λίπασμα από κομποστοποίηση.

Τα τρόφιμα χάνονται σε όλες τις φάσεις της αλυσίδας: παραγωγή, μεταποίηση – όπου αυτή γίνεται – διανομή, κατανάλωση. Για κάθε μονάδα τροφίμου που δεν καταναλώθηκε έχουμε σπαταλήσει ενέργεια, νερό, χρήματα - για εργατικά, λιπάσματα, φυτοφάρμακα, μεταποιητικά έξοδα, μεταφορικά - και επιφάνεια χωραφιού για την παραγωγή του. Παράλληλα έχουμε στείλει στην ατμόσφαιρα αέρια του θερμοκηπίου και στο έδαφος απομεινάρια από χημικά λιπάσματα και ζιζανιοκτόνα τα οποία συντελούν στην υποβάθμιση του περιβάλλοντος (εδαφών και υδάτων).

Τι μπορούμε να κάνουμε;

Μπορούμε να αλλάξουμε το όλο σύστημα και να περιορίσουμε τη σπατάλη; Είναι δυνατόν καταναλωτές, παραγωγοί τροφίμων και καταστήματα πώλησης να λειτουργήσουν προς τον ίδιο στόχο: παράγουμε, πουλάμε, αγοράζουμε μόνο ό,τι πρόκειται να καταναλωθεί;

Θα μπορούσαμε να χρησιμοποιήσουμε περισσεύματα ή απομεινάρια ή υπολείμματα προϊόντων ως πρώτη ύλη σε μια άλλη παραγωγική διαδικασία;

Αυτό ήταν αυτονόητο στις παραδοσιακές κοινωνίες. Μόνο οι νεότερες γενιές έχουν αποπροσανατολιστεί από τα μηνύματα της πραγματικής ή επίπλαστης αφθονίας και της κοινωνίας της διευκόλυνσης στην οποία μεγάλωσαν.

Εμείς οι παλιότερες γενιές διαπαιδαγωγηθήκαμε με τον θρησκευτικό φόβο «είναι αμαρτία να πετάς το ψωμί ή το φαί που περίσσεψε». Και έτσι, όταν κοσκινίζαμε το σιτάρι για να το πάμε στον μύλο για άλεσμα, κρατούσαμε τα σκύβαλα και τα δίναμε στις κότες, δίναμε ό,τι φαγητό περίσσευε – αν περίσσευε – και τις καρπουζόφλουδες στο γουρούνι, τις πεπονόφλουδες στις κότες και αν περίσσευε κάτι ακόμη το ρίχναμε στο περιβόλι να γίνει λίπασμα.

Σήμερα δεν χρειάζεται να επιστρατευθεί ο φόβος της θείκης τιμωρίας για να κάνουμε αυτά που γνώριζαν οι παλιότερες γενιές. Επιστρατεύουμε τη γνώση – «η γνώση είναι δύναμη» – και αρχίσαμε να συνειδητοποιούμε τα καλά της ανακύκλωσης, της κομποστοποίησης, του περιορισμού της σπατάλης και του οικολογικού αποτυπώματός μας.

Ήδη η διαχείριση των σκουπιδιών κάθε πόλης έχει γίνει αντικείμενο συναγωνισμού διαφόρων «επενδυτών» για την εκμετάλλυσή τους, μια και όπου εφαρμόστηκε διαφορετική διαχείριση από το θάψιμο σε χωματερές, τα κέρδη είναι πολλαπλά τόσο οικονομικά όσο και περιβαλλοντικά.

Αυτό είναι ένα απλό και χειροπιαστό παράδειγμα πρασινίσματος της τοπικής, της εθνικής, της ευρωπαϊκής και της παγκόσμιας οικονομίας.

Μόνο πού απαιτεί δράση από όλους μας και αφοσίωση στο στόχο για πολλές δεκαετίες.

Πόσοι από εμάς τους «καλομαθημένους» είναι έτοιμοι να διαχωρίζουν τα σκουπίδια τους έτσι όπως έχουν αρχίσει να κάνουν αρκετές κοινωνίες που νοιάζονται; Να τα διαχωρίζουν και να τα τοποθετούν στους σωστούς κάδους αποκομιδής οι οποίοι δεν υπάρχουν και όπου υπάρχουν δεν τηρείται κανένας κανόνας, **κανένας δεν δείχνει έτοιμος να μάθει και να πράττει σωστά.**

Θα πρέπει να κάνουμε κανόνα ζωής τη σοφή διαχείριση των φυσικών πόρων και να μην αφηνόμαστε

στην αντίληψη ότι αυτή η έγνοια θα πρέπει να είναι του κράτους, του δήμου ή κάποιου άλλου.

Προγράμματα οικολογικών καινοτομιών, ανανεώσιμες πηγές ενέργειας και γενικά η έρευνα μπορούν να παίξουν καταλυτικό ρόλο στον σχεδιασμό καλύτερων προϊόντων και τρόπων παραγωγής τους και να συμβάλουν στη μείωση των αποβλήτων.

Η κοινότητα των επιχειρηματιών σε συνεργασία με τις δημόσιες αρχές και την κοινωνία των πολιτών – των ενημερωμένων πολιτών και όχι των ατόμων του ωχαδερφισμού και του μπάχαλου – θα μπορούσαν να θέσουν σε λειτουργία βιώσιμες λύσεις μέχρι αυτές να γίνουν κτήμα του συνόλου. Για παράδειγμα θα μπορούσε να δημιουργηθεί ένα αποτελεσματικό σύστημα ή μια ιδιωτική ή δημοτική εταιρεία όπου θα μπορούσαμε να «δανειζόμαστε» ή να νοικιάζουμε εργαλεία ή ποδήλατα ή αυτοκίνητα ή άλλα προϊόντα για να κάνουμε τη δουλειά μας αντί να τα αγοράζουμε. Ήδη σε αρκετές πόλεις της Ευρώπης οι δήμοι διαθέτουν ποδήλατα στους πολίτες δωρεάν για μετακίνησή τους σε μια σταθερή ή έκτακτη πορεία τους. Τα ποδήλατα είναι σταθμευμένα σε καθορισμένα σημεία. Ο πολίτης δανείζεται ένα από αυτά και μπορεί να το αφήσει σε έναν άλλο χώρο στάθμευσής τους.

Εμείς οι καταναλωτές...

- Χρειάζεται και πρέπει να κάνουμε την κοινωνική και οικονομική μας ζωή πιο αποτελεσματική και σε πρακτικό επίπεδο να μειώσουμε τον όγκο των αποβλήτων που δημιουργούμε και τις ζημιές που προκαλούνται.

- Πρέπει να συνειδητοποιήσουμε το ρόλο μας και τις προσωπικές μας ευθύνες στη μετάβαση σε πράσινη οικονομία. Η καταναλωτική μας συμπεριφορά άλλαξε στο πέρασμα των αιώνων και αποκτούσε ευελιξία και προσαρμογές ανάλογα με τις κυρίαρχες αντιλήψεις και δυνατότητες. Να κάνουμε αυτή την ευελιξία πλεονέκτημα και να πορευτούμε προς μια βιώσιμη ανάπτυξη και διαβίωση.

- Ανεξαρτήτως εισοδημάτων ή τόπου κατοικίας η υγεία και η ευημερία μας εξαρτώνται από την υγεία του περιβάλλοντός μας. Να έχουμε ένα περιβάλλον που να μας αξίζει και όχι να καταντήσουμε να έχουμε το περιβάλλον που αξίζουμε.

- Ασφαλώς και ισχύει το: «**Μια ευχή δεν αλλάζει τίποτα, μια απόφαση αλλάζει πολλά!**»

- Ομοίως: «**Αν θεωρείς τον εαυτό σου πολύ μικρό για να κάνει τη διαφορά, δοκίμασε να κοιμηθείς με ένα κουνούπι στο δωμάτιό σου.**»

- Τέλος ισχύει για όλους μας το: «**Αν θέλεις να φτάσεις κάπου, θα πρέπει είτε να πας πίσω και να σπρώξεις, είτε να πας μπροστά και να τραβήξεις. Αν στέκεις στην άκρη, δεν θα πας πουθενά!**»

- Συνεπώς, το ζητούμενο είναι: **Θέλουμε;;; Έχουμε το ηθικό δικαίωμα να μη θέλουμε;;;**

PLANET PIZZA

Η ιστορία ξεκινάει από πολύ μακριά, από τη Νέα Υόρκη, εκεί όπου ο ιδιοκτήτης της Planet Pizza, δούλεψε σε Ιταλικό συνεργείο του, έμαθε από «μέσα» τα μυστικά των Ιταλικών γεύσεων. Τα μυστικά αυτά καθώς και περίφημες συνταγές του παλιού ντόπου μετουσιώνει εδώ και 13 χρόνια σε πεντανόστιμες πίτσες και ιδιαίτερα Ιταλικό πιάτο, χρησιμοποιώντας άριστες πρώτες ύλες. Θα δοκιμάσετε όλες τις κλασικές γεύσεις αλλά και κάποιες πρωτότυπες, οι ζύμες και οι σάλτσες καθώς και τα τρέσινγκ για τις σαλάτες φτιάχνονται αποκλειστικά εντός του καταστήματος, μπορείτε να παραγγείτε για το σπίτι ή το γραφείο, καθώς και take away. Ελευθερίου Βενιζέλου 9, 210 8105100, www.pizzaplanet.gr, fb: Pizza-planet

Ιδιοκτήτες του PLANET PIZZA είναι ο Παναγιώτης Ρέλλας και η Μαρία Βασιλ. Σκαμάγκη

Οι λόγιοι του Διαφωτισμού

Συνέχεια από την 1η σελ.

Δημήτριος Καταρτζής (Κωνσταντινούπολη 1730 – 1807 Βουκουρέστι): Φαναριώτης λόγιος, συγγραφέας και παιδαγωγός, από τους πρωτοπόρους του Ελληνικού Διαφωτισμού, οπαδός της φυσικής γλώσσας και ο πιο πρώιμος θεωρητικός του δημοτικισμού.

Σπούδασε στην Κωνσταντινούπολη και σταδιοδρόμησε στις Παραδουνάβιες Ηγεμονίες ως αξιωματούχος στη φαναριώτικη ηγεμονική αυλή του Βουκουρεστίου. Υπήρξε πρωτεργάτης, εμπνευστής και ηγέτης ενός κύκλου Λογίων στον οποίο ανήκαν άμεσα ή έμμεσα ο Μοισιόδαξ, ο Ρήγας Φεραίος, ο Κωνσταντάς, ο Δανιήλ Φιλιππίδης, ο Κοδρικός, ο Περραιβός, ο Αθανάσιος Χριστόπουλος, προσωπικότητες που αργότερα αναδείχθηκαν στην πρωτοπορία της κίνησης για την πνευματική αναγέννηση του ελληνικού έθνους.

Οι κύριοι στόχοι των προσπαθειών και της συγγραφικής δραστηριότητας του Καταρτζή ήταν η μεταρρύθμιση του εκπαιδευτικού συστήματος και των διδακτικών βιβλίων, για να απελευθερωθεί ο λαός από την αμάθεια και τις δεισιδαιμονίες, και προπάντων η καθιέρωση της δημοτικής ως εθνικής γλώσσας. Επέμενε και στον σεβασμό της πολυγλωσσίας των βαλκανικών περιοχών. Οι αντιδράσεις που συνάντησε τον απογοήτευσαν. Ωστόσο αποζημιώθηκε από το ότι οι μαθητές του τον ξεπέρασαν σε μαχητικότητα και σε γλαφυρότητα χειρισμού της δημοτικής γλώσσας και γενικότερα σε πνευματικό φιλελευθερισμό.

Τα έργα του δεν τυπώθηκαν όσο ζούσε, αλλά η διδασκαλία του και οι μαθητές του συντέλεσαν να αποκτήσει φήμη.

Αδαμάντιος Κοραΐς (Χίος 1748 – 1833 Παρίσι):

Από τους σημαντικότερους εκπροσώπους του Νεοελληνικού Διαφωτισμού, φιλόλογος με βαθιά γνώση του ελληνικού πολιτισμού, πρωτοπόρος στην έκδοση έργων αρχαίας ελληνικής γραμματικής, με γλωσσικές του απόψεις στην υποστήριξη της καθαρής γλώσσας, σε μια μετριοπαθή όμως μορφή της με σκοπό την εκκαθάριση των πλεϊστων ξένων λέξεων που υπήρχαν στη γλώσσα του λαού.

Ο Αδαμάντιος Κοραΐς πέρασε τα παιδικά του χρόνια στη Σμύρνη. Στις οικογένειες και των δύο γονέων του υπήρχαν λόγιοι. Τα πρώτα του γράμματα τα διδάχθηκε στην Ευαγγελική Σχολή της Σμύρνης.

Επιθυμία της οικογένειάς του ήταν να ασχοληθεί με το εμπόριο, γι' αυτό και το 1771 κατέληξαν στη συμβιβαστική λύση να πάει στο Άμστερνταμ, όπου, παράλληλα με τις οικογενειακές επιχειρήσεις, θα μπορούσε να διευρύνει τους ορίζοντές του και να αποκτήσει την καλλιέργεια που επιθυμούσε.

Έμαθε γλώσσες, (ολλανδικά, εβραϊκά, ισπανικά) και μουσική (κιθάρα), μα και θετικές επιστήμες (γεωμετρία). Παράλληλα σταθεροποίησε και διέυρυνε την αρχαιομάθειά του. Το 1777 εγκατέλειψε το Άμστερνταμ και επέστρεψε στη Σμύρνη.

Το 1782, φεύγει πάλι για ιατρικές σπουδές στο Μονπελιέ της Γαλλίας. Με το πτυχίο της Ιατρικής από το Μονπελιέ είχε αποφασίσει οριστικά να μην εξασκήσει το επάγγελμα του γιατρού, αλλά να ζήσει στο Παρίσι, ασχολούμενος με

τις φιλολογικές επιστήμες. Η άφιξή του στο Παρίσι συνέπεσε με τις παραμονές της Γαλλικής Επανάστασης.

Για να ζει, αρχικά έκανε μεταφράσεις στα γαλλικά από γερμανικά και αγγλικά βιβλία και ενώ δέχθηκε την γαλλική υπηκοότητα, η συνειδησή του παρέμεινε καθαρά ελληνική και άρχισε να συγγράφει κείμενα σχετικά με την κατάσταση του ελληνισμού: με το κείμενό του «Αδελφική Διδασκαλία» αντιτάχθηκε στις συντηρητικές θέσεις της Πατερικής Διδασκαλίας, η οποία αντιδρούσε στον Διαφωτισμό και την πνευματική πρόοδο και υποστήριζε την οθωμανική κυριαρχία.

Ο Κοραΐς υπήρξε ο μεγαλύτερος φιλόλογος της νεότερης Ελλάδας. Εξέδωσε 66 τόμους βιβλίων. Από αυτούς οι 17 αποτελούν την «Ελληνική Βιβλιοθήκη» και οι 9 τα «Πάρεργα της Ελληνικής Βιβλιοθήκης».

Στο Μονπελιέ οι σπουδές της ιατρικής τον έφεραν πιο κοντά στους αρχαίους Έλληνες ιατρούς και μέσα από αυτούς στους αρχαίους Έλληνες συγγραφείς. Η επαφή του με τον Γάλλο ελληνοεπίτη D' Ansse de Villosion είναι ένας ακόμα σταθμός στην καλλιέργεια και εδραίωση των φιλολογικών του ενδιαφερόντων, αλλά και της φήμης του Κοραΐ ως φιλόλογου. Βασικό στοιχείο της κοραϊκής αρχαιολογίας ήταν η γλωσσολογία του: εννέα ξένες γλώσσες (λατινικά, ιταλικά, γαλλικά, αγγλικά, ισπανικά, εβραϊκά, γερμανικά, ολλανδικά, τούρκικα).

Με τις επιδράσεις που δέχτηκε από τις φιλελεύθερες ιδέες του Διαφωτισμού μαχόταν υπέρ της πνευματικής αναγέννησης της Ελλάδας. Κύριο μέλημά του ήταν η πνευματική ανάπτυξη του γένους, την οποία θεωρούσε προϋπόθεση για την ελευθερία και την ανεξαρτησία.

Ο Κοραΐς ήταν θερμός υποστηρικτής της ανεξαρτησίας. Από την αρχή της Επανάστασης είχε διατυπώσει τις απόψεις του για τις κατ' αυτόν αναγκαίες εκκλησιαστικές μεταρρυθμίσεις, που θα έπρεπε κατά προτεραιότητα να συνοδεύουν την πολιτική οργάνωση της απελευθερωμένης Ελλάδας.

Στα «Προλεγόμενα» των εκδόσεων αρχαίων συγγραφέων κατέθετε τις προτάσεις και τους προβληματισμούς του που κάλυπταν διάφορες πτυχές της εκπαίδευσης: οργάνωση και λειτουργία των σχολείων, βιβλία, μεθόδους διδασκαλίας. Βασικές του ιδέες ήταν η ανάγκη «μετακένωσης» της δυτικής παιδείας στην Ελλάδα και ο εκσυγχρονισμός της διδασκαλίας, διδακτέα ύλη και σχολικά βιβλία, κατάρτιση διδασκάλων και εκπαιδευτών μαθητών. Τον όρο μετακένωση τον έπλασε ο Κοραΐς για να αποδώσει το αίτημα της αξιοποίησης των δυτικών επιτευγμάτων, που μπορούσαν να συμβάλουν στην ανάπτυξη της ελληνικής προσπάθειας.

Για τις μεθόδους διδασκαλίας, εισηγείτο, τη χρήση σχολικών βιβλίων γραμμένων στην κοινή γλώσσα με την αλληλοδιδασκτική μέθοδο. Ως προς τη διδακτέα ύλη, να είναι κοινή για όλα τα σχολεία κάθε βαθμίδας, τα αναγνωσματάρια να είναι ΟΧΙ το Ψαλτήρι κι η Οκτώηχος, αλλά βιβλία Ιστορίας και Γεωγραφίας και το Σύνταγμα της Ελληνικής Πολιτείας. Για την εφαρμογή των ιδεών του συμμετείχε στην ομάδα των λογίων που ίδρυσαν το 1811 το περιοδικό **Ερμής ο Λόγιος**, στο οποίο αρθρογραφούσε συχνά.

Οι απόψεις του για τη γλώσσα διατυπώθηκαν διάσπαρτα στα κείμενά του και είχαν ως κύριο στόχο την διαμόρφωση ενός γλωσσικού οργάνου κατάλληλου για την πνευματική ανάπτυξη.

Ανάμεσα στις δύο αντίρροπες τάσεις της εποχής, την αποκλειστική χρήση της ομιλούμενης γλώσσας και την επαναφορά της αρχαίας, ο Κοραΐς κράτησε μία ενδιάμεση στάση: βάση του ήταν η ομιλούμενη γλώσσα, για την οποία πρότεινε τον «καθαρισμό» από ξένες και ιδιωματικές λέξεις και την γενικότερη «διόρθωση» από τους λογίους.

Ο Κοραΐς δεν φαινόταν να περιμένει την εθνεγερσία ως πολιτική εξέλιξη. Ο Κοραΐς ζούσε τη Γαλλική Επανάσταση και, για την απήχησή της στην Ελλάδα, σε επιστολή του στα τέλη του 1814 θα πει, «Δεν έμεινε αμφοβολία [...] ότι έφθα-

σε και των Γραικών ο καλός καιρός. Και έφθασε με τόσην ορμήν ώστε καμία δύναμις ανθρώπινη δεν είναι πλέον καλή να μας οπισθοποδίσει». Εξακολουθούσε όμως να πιστεύει ότι **θα πρέπει πρώτα να φωτιστεί ο λαός και μετά να διεκδικήσει την ελευθερία του.**

Ο Κοραΐς έθεσε αυτές τις προτεραιότητες επειδή θεωρούσε ότι πρώτα έπρεπε να εξουδετερωθεί η δύναμη των ελληνικών κυρίαρχων τάξεων (φαναριώτες, ευγενείς, προύχοντες, δημογέροντες, κοτσαμπάσηδες, κλήρος) **με τη μόρφωση του λαού ώστε να διεκδικήσει τα δικαιώματά του και μετά να επιδιωχθεί η ανατροπή της οθωμανικής κυριαρχίας:** «για να μην αντικατασταθούν οι Τούρκοι από χριστιανούς τουρκίζοντας». Αυτό δεν τον εμπόδιζε να αφιερώσει όλες του τις δυνάμεις για την ενίσχυση του μεγάλου Αγώνα.

Στα 1818 έγραψε: «ήρχισα να φοβούμαι όχι μη φωτισθή το γένος, αλλά μη, πριν αποκτήση φώτα αρκετά, κεφαλαί τινές ενθουσιαστικά επιχειρήσωσι προ του πρέποντος καιρού την συντριβήν του ζυγού».

Ωστόσο, όταν τον Απρίλιο του 1821 πληροφορείται την είδηση της εκδήλωσης της Επανάστασης στις Παραδουνάβιες Ηγεμονίες, θα πει σε επιστολή του προς τον Παντολέοντα Βλαστό: «Χαίρω χαράν δεν εμπορείς να φαντασθής πόση. Είκοσι έτη ηλικίας ολιγότερα να είχα, ούτε θεοί ούτε δαίμονες ήθελον μ' εμποδίσει...», να κατέβει δηλαδή κι αυτός στην επαναστατημένη Ελλάδα.

Η αποποίηση του πως η Επανάσταση ήταν πρόωγη επαναλαμβανόταν συχνά, όπως στην επίσημη επιστολή του προς τις Ελληνικές αρχές τον Αύγουστο του 1825 και στα 1831, οπότε σε επιστολή του προς τον Αλέξανδρο Κοντόσταυλο, έγραφε: «Η επανάσταση της Ελλάδος ήταν δικαίωμα, αλλά έγινε ακαίρως. Ο καιρός της ήτο το 1850 έτος, ότε ηθέλαμεν έχει πολλούς από τους έτι σπουδάζοντας νέους μας, ηλικιωμένους άλλους μεταξύ 30 και 40 ετών, και άλλους υπέρ τα 40, και διδαγμένους από τα συμβάντα και συμβαίνοντα σήμερα εις την Ευρώπη, ικανούς να δράσωσι τα πράγματα και να διαλύσωσι τας φατρίες».

Σύμφωνα με τον Αλέξη Πολίτη δεν ήταν μόνο η σύνδεση μεταξύ της ανόδου του εκπαιδευτικού επιπέδου και των καλύτερων όρων για την επαγγελματική εκδήλωση, που προϋπέθετε ο Κοραΐς, **αλλά και ο προηγούμενος περιορισμός της κοινωνικής επιρροής των κοτσαμπάσηδων, ιερωμένων και των φαναριωτών, για να μην αντικατασταθούν οι Τούρκοι από χριστιανούς τουρκίζοντας.**

Ο Κοραΐς αντιπολιτεύθηκε με οξύτητα το καθεστώς του Καποδίστρια και ευχήθηκε την ανατροπή του.

Τα αίτια της ξαφνικής μεταστροφής του θα μπορούσαν να συνοψιστούν στα εξής, σύμφωνα με τον Απόστολο Δασκαλάκη: α) Η προσήλωση του Κοραΐ στις δημοκρατικές και φιλελεύθερες αρχές, σε αντίθεση με τον ολοένα και πιο συγκεντρωτικό τρόπο διακυβέρνησης του Καποδίστρια. β) Γινόταν αποκλειστικά δέκτης των επικριτικών και δυσφημιστικών μηνυμάτων και πληροφοριών που έφταναν από την Ελλάδα. γ) Η υπόθεση της Χίου και των Χίων, συμπατριωτών του, δεν επιλύονταν από τον Κυβερνήτη. δ) Οι πολιτικές εξελίξεις στη Γαλλία την ίδια περίοδο - τον Ιούλιο του 1830: ανατράπηκε το μισητό για τον Κοραΐ καθεστώς των Βουρβόνων και ανέβηκε στο θρόνο ο Λουδοβίκος Φίλιππος της Ορλεάνης.

Στην τελευταία περίοδο της ζωής του επιθυμούσε να πεθάνει όσο το δυνατόν πιο γρήγορα, λόγω της κακής κατάστασης της υγείας του. Ο Κοραΐς πέθανε τελικά στο Παρίσι, στις 6 Απριλίου 1833, σε ηλικία 84 χρονών.

Τα οστά του στάλθηκαν στην Ελλάδα στις 8 Απριλίου του 1877 και ετάφη στην Ελληνική πρωτεύουσα.

Συνέχεια στο επόμενο:

Ρήγας Βελεστινλής, Γρηγόριος Κωνσταντάς, Άνθιμος Γαζής, Δωρόθεος Πρώιος ΠΗΓΕΣ: ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΟΥ ΝΕΟΥ ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΥ, 1770 – 2000, Έκδοση: «Ελληνικά Γράμματα» ΕΓΚΥΚΛΟΠΑΙΔΕΙΣ: Δομή, Πάπυρος – Λαρούς, Βικιπαίδεια.

Ένας δρόμος με την ιστορία του

Στο φύλλο μας 120 (Οκτώβριος – Νοέμβριος – Δεκέμβριος 2014) αναφερθήκαμε στο έργο της τσιμεντόστρωσης του δρόμου κάτω από τον ναό των Αγίων Αποστόλων που ενώνει την παράκαμψη από το σπίτι του Σπύρου Γεωργαδάκη με την Πλατεία. Εκεί γινόταν αναφορά για **«πολύ πιο λιψό έργο από ό,τι αρχικά είχε σχεδιαστεί».**

Μερικοί αναγνώστες μας ζήτησαν περισσότερες πληροφορίες και για το τι εννοούσαμε λιψό έργο. Για χάρη της ιστορίας του, για να θυμούνται οι παλιότεροι και να μαθαίνουν οι νεότεροι συμπληρώνονται και τα παρακάτω στοιχεία.

Το έργο θα ακολουθούσε τον υπάρχοντα κοινοτικό δρόμο από οικία Σπύρου Γεωργαδάκη, το νέο κομμάτι που χαράχτηκε στις ιδιοκτησίες Ηλία, Αθανασίου, Ντίνου και Ειρήνης Νέλλα, θα έφτανε στον ιδιωτικό δρόμο τους και στη συνέχεια ως τη διασταύρωση με τον παλιό που κατέβαινε από την πλατεία προς τις ιδιοκτησίες Γεωργίας Παναγιώτου, Γεωργίου Νέλλα και αδελφών Παναγιώτου και θα ακολουθούσε τον δρόμο προς Ιωάννη Ανα-

γνώστου (Πρασογιάννη), Γεωργ. Παναγιώτου (φωτογράφου) και τη σημερινή οικία Δελγιγιάννη για να ενωθεί με τον κεντρικό.

Προβλεπόταν να γίνει διαπλάτυνσή του, όπου θα κρινόταν αναγκαίο.

Η πρώτη διαπλάτυνση επιχειρήθηκε στο τμήμα που αφορά στο κομμάτι που είναι το οικόπεδο της Ισμήνης Παναγιώτου - Αγγελή η οποία **προς τιμήν της δέχτηκε να παραχωρήσει μέρος του οικοπέδου και να τραβηχτεί ο υπάρχων τοίχος 1,5 μέτρο μέσα στο οικόπεδό της με την υποχρέωση να ξαναχτιστεί ο υπάρχων τοίχος.** (Δείτε τη σχετική φωτογραφία)

Τότε, πάνω στην έξαψη της κατασκευής του γενικού τοιχείου αντιστήριξης πολλαπλάσιας αξίας, δύο ενδιαφερόμενοι συνο-

ρεύοντες ανέλαβαν να πληρώσουν τα έξοδα ανακατασκευής του τοίχου. Η Ισμήνη μπήκε στον κόπο και ήρθε στο χωριό και παρουσία των ενδιαφερόμενων και τεχνιτών του χωριού μας είπε ότι δέχεται να τραβηχτεί πιο μέσα ο τοίχος με τους καθ' όλα θεμιτούς και λογικούς όρους που είχε θέσει. Όταν οι δεσμευθέντες ενδιαφερόμενοι άκουσαν το κόστος, η κυρία του ενός είπε: «Α, είναι πολλά τα λεφτά, εμείς δεν μπορούμε ναβάλουμε το μερίδιο που μας αναλογεί, να κάνει το έργο ο Δήμος». Έτσι ναυάγησε η πρώτη απόπειρα διαπλάτυνσης του δρόμου στην πλήρη διαδρομή του ώστε να εξυπηρετούνται πάνω από 15

οικογένειες. Παραμένει πλέον ένας απλός κοινοτικός δρόμος. Ωστόσο, αυτό που ακολούθησε

είναι πιο θλιβερό. Μου θύμισε μια παλιά ιστορία από τα παιδικά μου χρόνια. Είχαμε έναν γείτονα που κάθε τόσο φύτευε έξω από το φράχτη της αυλής του σπιτιού του πάνω στον δρόμο μια μουριά ή ένα κλήμα. Όταν μεγάλωνε το δέντρο και ο φράχτης ήθελε επιδιόρθωση, τον γκρέμιζε και έφτιαχνε ολοκαίνουργιο έχοντας βάλει τη μουριά στο εσωτερικό του φράχτη και της αυλής του. Ταυτόχρονα φρόντιζε το κλήμα που μεγάλωνε να το απλώνει στην κληματαριά που ήδη υπήρχε. Το ίδιο έκανε και με το μαντρί για τις γίδες του. Κουτοπονιριές, δηλαδή, και νταηλίκια. Έτσι μεγάλωνε την αυλή του σπιτιού του και στένευε τον δρόμο και γίνονταν καβγάδες. Τα πήρε και αυτός μαζί του εκεί στον άλλο κόσμο.

Οι σύγχρονοι μιμητές του, οι «χωματοφάγοι» όπως εύστοχα τους χαρακτηρίζουν στο χωριό, δεν είναι τόσο μεθοδικοί. Επωφελήθηκαν από τη ματαιώση της διαπλάτυνσης και καταπάτησαν μέρος του κανονικού

Ο τοίχος που τελικά δεν μετακινήθηκε!

Μια φωτογραφία... χίλιες λέξεις....

Η τρέχουσα Κρίση – η Ιστορία – Κρίσεις και Αγώνες

Ως έντυπο Πολιτιστικού Συλλόγου προσπαθούμε, τηρώντας λεπτές ισορροπίες, να τοποθετούμαστε και σε θέματα επικαιρότητας τα οποία εύκολα θα μπορούσαν να εκτιμηθούν ως πολιτικά-κομματικά και τα οποία ωστόσο θεωρούμε ότι έχουν πολιτιστικές και πολιτισμικές προεκτάσεις. Αναφέρουμε μερικά:

• Στο φύλλο μας 104 (Οκτώβριος-Νοέμβριος-Δεκέμβριος 2010) βάλαμε το κείμενο με τον τίτλο: «**Συζητώντας με τα παιδιά για την κρίση**» και μεταξύ των άλλων σημειώναμε: **Να** δείξουμε αποφασισμένοι να γκρεμίσουμε το σαθρό οικοδόμημα και να πάμε παρακάτω. **Να** αντιστρέψουμε την πνευματική παραλυσία και αποδιάρθρωση. **Να** την κάνουμε δημιουργικότητα και αναδιάρθρωση. **Να**βάλουμε πλάτη και να αλλάξουμε τον τόπο. **Οι** μεγάλες αναταραχές συνοδεύονται και από μεγάλα επιτεύγματα. Κάποιοι κύκλοι κλείνουν: υπερσυσσώρευση, υπερκατανάλωση, υπερχρέωση. Καινούργιοι κύκλοι ανοίγουν: κύκλοι ποιοτικοί. **Να** αναδείξουμε και πάλι την ελληνική οικογένεια ως καταφύγιο, εγγύηση ασφάλειας, κύτταρο κοινοτικής συνοχής και αλληλοϋποστήριξης παρά τις όποιες αντιθέσεις, τριβές ή αποξενώσεις. **Αν** το είδος των ανθρώπων που έμενε εδώ – στον ίδιο τόπο που είμαστε τώρα – και έφτιαξε Παρθενώνες, ήταν πάλι εδώ, δεν θα ασχολούνταν με αυτούς που έφτιαξαν Παρθενώνες, αλλά θα κοίταζαν να φτιάξουν καινούργιους. **Αν** ήταν εδώ ο Πλάτων και ο Αριστοτέλης, δεν θα ασχολούνταν με τον Πλάτωνα και τον Αριστοτέλη. **Θα** ήταν μέσα σε εργαστήρια και θα προσπαθούσαν να δημιουργήσουν κάτι άλλο. **Να** μη ζούμε συνέχεια με το παρελθόν, αλλά ούτε και να γίνουμε μια μοντέρνα κοινωνία στην οποία δεν θα συζητείται πια η πραγματική σχέση μας με την ιστορία μας. **Να** μετακινηθούμε από λαός που πιστεύει σε λαό που σκέφτεται. **Παραείμαστε** συναισθηματικοί. **Να** προσφύγουμε στο μοναδικό μας χάρισμα: το «πέταγμα» του μυαλού, αλλά προς τη σωστή κατεύθυνση.

• Στο φύλλο 110 (Απρίλιος-Μάιος-Ιούνιος 2012) με θέμα τις όχι ικανοποιητικές επιδόσεις των μαθητών μας στον Διεθνή Διαγωνισμό PISA του ΟΟΣΑ αναφέραμε: **Σε** χώρες με περιορισμένες πλουτοπαραγωγικές πηγές όπως η Φινλανδία, η Σιγκαπούρη, η Ιαπωνία, η γνώση αποτελεί αξία και η εκπαίδευση προτεραιότητα. **Δημιουργούνται** οικονομίες οι οποίες παράγουν προϊόντα μεγάλης προστιθέμενης αξίας. **Σε** ό,τι αφορά την Ελλάδα μας, με περιορισμένους φυσικούς πόρους και αυτή, στα αποτελέσματα του διαγωνισμού, εμφανίζεται λίγο πιο πάνω από τον μέσον όρο, χαμηλότερα από χώρες όπως η Αρμενία, η Λιθουανία, η Λετονία, η Πορτογαλία, η Τσεχία, η Ιρλανδία και ψηλότερα από τη Μάλτα, την Κροατία, την Τουρκία, το Ισραήλ, την Ουκρανία, τη Βουλγαρία. **Το** ζητούμενο είναι **αν γονείς και μαθητές της χώρας μας είναι αρκετά αφισωμένοι και κινητοποιημένοι** ώστε να δίνουν τον καλύτερο εαυτό τους στην εκπαίδευση και την απόκτηση δεξιοτήτων ή θα **καταλήξουν να δουλεύουν για λαούς που η εκπαίδευση και η γνώση αποτελούν προτεραιότητα.**

• Στο φύλλο 114 (Απρίλιος-Μάιος-Ιούνιος 2013) με θέμα την «Παγκόσμια Ανταγωνιστικότητα» και τη χαμηλή έως και επιδεινούμενη θέση της χώρας μας επισημαίναμε: **Α. Τα** στοιχεία προσφέρονται για συγκρίσεις – αναστοχασμό – αυτο-αξιολογήσεις. **Β. Από** τα στοιχεία προκύπτει ότι ο μέγας ασθενής είναι το Δημόσιο – που το πολιτικό μας σύστημα δυσκολεύεται να το αγγίξει λόγω συμμετοχής του στη δημιουργία του και λόγω πολιτικού κόστους – και οι κοινωνικές δυσλειτουργίες του με τη φοροδιαφυγή, φοροαποφυγή, φοροκλοπή, τη γραφειοκρατία και τη διαφθορά. **Γ. Ελπίδες** μας παραμένουν: το εξειδικευμένο εργατικό δυναμικό που δυστυχώς τώρα τελευταία μας φεύγει για τα ξένα, ο τουρισμός μας και οι εξαγωγές μας.

• Στο φύλλο 115 (Ιούλιος-Αύγουστος-Σεπτέμβριος 2013) στο θέμα: «**Σύγχρονα Θεομορφία**» και στην παράγραφο: **Προοπτικές – Ελπίδες**, επισημαίναμε: «**Στην** εκδήλωση επισημάνθηκε ότι τα τοπικά προϊόντα είναι ανάγκη – σήμερα περισσότερο από κάθε άλλη φορά – να συνδεθούν με την ταυτότητα των περιοχών τους, την ιστορία και το μύθο τους, τη διαχρονικότητα και τη συμβολή τους στην παραδοσιακή και, όπως αποδείχτηκε, υγιεινή διατροφή του λαού μας ανά τους αιώνες» ... «**Ο** συγκεκριμένος θεσμός επιδιώκεται να καθιερωθεί σε ετήσια βάση ... και να εξελιχθεί σε διεθνή γιορτή των παραγωγών που να έχει οικονομικό, αναπτυξιακό και τουριστικό χαρακτήρα». «**Ωστόσο** θα πρέπει να επισημανθεί και το γεγονός ότι πέρα από αυτή την πρωτοβουλία τα τελευταία χρόνια είχαμε και ιδιωτικές ή συνεταιριστικές πρωτοβουλίες που πάνε να θγάλουν την ελληνική αγροτική παραγωγή από το τέλος στο οποίο είχε θυθιστεί τις τελευταίες δεκαετίες. **Φτάσαμε στο σημείο να εξαρτιόμαστε από εισαγωγές για την κάλυψη βασικών διατροφικών αναγκών, έχοντας παραμελήσει την εγχώρια παραγωγή. Φτάσαμε στο κατάντημα να εισάγουμε μέλι και το 80% από τα φασόλια και τις φακές που καταναλώνουμε!**»

• Στο φύλλο μας 116 (Οκτώβριος-Νοέμβριος-Δεκέμβριος 2013) στο θέμα **Νέα Κοινή Αγροτική Πολιτική** τονίζαμε: «**Η** ΑΓΡΟΤΙΚΗ ΠΑΡΑΓΩΓΗ μας να τα καταφέρνει με: λιγότερο νερό, λιγότερο λίπασμα, λιγότερα φυτοφάρμακα, αλλά περισσότερους γεωργούς, περισσότερους κτηνοτρόφους, περισσότερους μελισσοκόμους, αλιείς ... **Με** καινοτόμο και εξωστρεφή μεταποιητική βιομηχανία τροφίμων, με τυποποίηση και

πιστοποίηση, ώστε να ξαναζωντανέψουν τα ράφια των καταστημάτων τροφίμων – παντού, αλλά πρωτίστως στον τόπο μας – με ελληνικά προϊόντα! **Οι** άνθρωποι της παραγωγής – μέσα από την κρίση – οδηγούνται ήδη σε μια νέα αυτογνωσία, μια νέα πατριωτική περηφάνια βασισμένη στην πίστη της δημιουργικής δουλειάς τους.... **Παλιοί** και νέοι παίκτες στην αγροτική παραγωγή – γεωργοί, κτηνοτρόφοι, μελισσοκόμοι, ψαράδες – καλούνται να αναδείξουν την παρουσία τους. **Να** επανακαθορίσουν τον ρόλο τους και τη συμβολή τους στην αλυσίδα παραγωγής του τόπου».

• Στο ίδιο φύλλο με θέμα: **Το Συνταξιοδοτικό μας Σύστημα**, μεταξύ πολλών άλλων τονίζαμε: «**Η** αναλογία εργαζόμενων προς συνταξιούχους, ακόμα και τη δεκαετία του 1950, ήταν 6 ή 7 εργαζόμενοι προς 1 συνταξιούχο. **Σήμερα** η αναλογία είναι περίπου 1,8 εργαζόμενοι προς 1 συνταξιούχο και μέσα στην τόση ανεργία και εισφοροδιαφυγή περιμένουμε να συγκεντρωθούν χρήματα από τις εισφορές των εργαζόμενων για να πληρωθούν οι συντάξεις. **Βοήθησε** πολύ στον κατήφορο και η λαϊκίστικη αντιμετώπιση διαφόρων συντεχνιακών αιτημάτων για ευνοϊκές ρυθμίσεις, για πρόωρες συνταξιοδοτήσεις, για πλασματικά χρόνια και δεν συμμαζεύεται. **Φτάσαμε** να έχουμε άτομα που να συνταξιοδοτούνται στα 40 ή τα 45 τους χρόνια, να επωφελούνται από την παράταση του μέσου όρου επιβίωσης και να παίρνουν συντάξεις επί διπλάσια χρόνια από όσα εργάστηκαν ασφαλισμένα. **Και** το κράτος – μπαμπάς δανειζόταν και δανείζεται για να πληρώνει, χωρίς κανείς ως τώρα να αναρωτιέται από πού προέρχονται αυτά τα χρήματα μια και κανείς δεν δείχνει πρόθυμος να αναλαμβάνει το μερίδιο ευθύνης του για την πληρωμή των αναλογούντων φόρων. **Η** φοροδιαφυγή έγινε ταλέντο και σύστημα. **Ως** που έφτασε ο κόμπος στο χτένι! **Μόνο** που και τώρα κραυγάζουμε και δεν σκεφτόμαστε! **Τι** κάναμε ως κράτος, ως οργανωμένη κοινωνία, ως πολίτες; **Ό,τι** περνούσε από το χέρι όλων μας να αχρηστέψουμε οτιδήποτε πήγαινε σωστά και καλά. **Και** καλά, αυτοί που μας κυβερνούσαν δεν έβλεπαν τον κατήφορο και τα αδιέξοδα; **Ασφαλώς** και υπήρχαν κάποιοι που τα έβλεπαν. **Όμως** το «πολιτικό κόστος» λειτουργούσε ως παυσίπονο, ως ναρκωτικό. **Μπαίνω** στον πειρασμό να επαναλάβω εδώ τα λόγια του Υπουργού Εργασίας που το 2001 έφερε προς ψήφιση νομοσχέδιο για την Ασφαλιστική Μεταρρύθμιση και αναγκάστηκε να το πάρει πίσω άρον-άρον. **Ρωτήθηκε** πρόσφατα γιατί; **Απάντησε:** «**Πόσο** από σας θα συμφωνούσατε τότε με αυτή τη μεταρρύθμιση; **Όχι** μόνο οι συνδικαλιστές, δεν υπήρξε ούτε ένα κόμμα να τις υποστηρίξει ... ούτε καν τα στελέχη του κυβερνώντος κόμματος, ούτε καν υπουργοί, με εξαίρεση τον πρωθυπουργό και κάποιους υπουργούς ή πολιτικά στελέχη μετρημένα στα δάχτυλα του ενός χεριού, όχι των δύο. **Για** φανταστείτε, λοιπόν να θέλει κάποιος Υπουργός να επιβάλει κάτι απέναντι σε μια κοινωνία που ουρλιάζει. **Τότε** πετάχτηκε η μπάλα στην εξέδρα και το δίδαγμα είναι ότι, όταν πετάμε την μπάλα στην εξέδρα, τότε το πρόβλημα το λύνει η ζωή με τρόπο βίαιο και καταστροφικό».

• Στο φύλλο 117 (Ιανουάριος-Φεβρουάριος-Μάρτιος 2014) στο θέμα: **Πολιτική – Πολιτικές, Πολίτες και ... Παρατράγουδα** επισημαίναμε: **Είναι** πλέον ξεκάθαρο ότι οι αιτίες είναι πολλές και οι ευθύνες έχουν πολλούς πατέρες και πολλούς αποδέκτες. **Σε** ό,τι αφορά στην Ελλάδα και τους Έλληνες: **Α. Είχαμε**, επί τριάντα ή και περισσότερα χρόνια, έλλειμμα στο ισοζύγιο συναλλαγών με το εξωτερικό: λίγες εξαγωγές – πολλές εισαγωγές, πολλά ταξίδια, πολλά παιδιά μας να σπουδάζουν στο εξωτερικό. **Από** πού βρισκόταν το συνάλλαγμα για όλα αυτά; **Μα** φυσικά από δανεισμό! ... **Β. Είχαμε** υψηλή κατανάλωση και χαμηλή αποταμίευση – μαζί με αύξηση της υπερχρέωσης των νοικοκυριών – για πάνω από δεκαπέντε χρόνια. **Γ. Υψηλό** δημοσιονομικό έλλειμμα λένε οι οικονομολόγοι για πάνω από σαράντα χρόνια. **Αυτό** σημαίνει ότι **το κράτος, το δημόσιο, είχε λιγότερες εισπράξεις από ό,τι ξόδευε (ανεξέλεγκτες σπατάλες και φοροδιαφυγή-φοροκλοπή).** **Και** πώς έλυσε το πρόβλημα η κάθε κυβέρνηση; **Απλά:** με δανεισμό! **Και** τι κάναμε εμείς οι υπόλοιποι; **Ακόμη** πιο απλά: εισπράτταμε με ικανοποίηση όσα καταφέραμε να αποσπάσουμε από την ... «ανάληψη» κυβέρνηση με κάθε μορφής κινητοποιήσεις και χίλιους δυο εκθιασμούς. **Δ. Καταλήξαμε** έτσι να έχουμε το υψηλότερο δημόσιο χρέος! **Καταχρέωσαμε** τα παιδιά μας, τα εγγόνια μας και τα δισέγγονά μας για χάρη της καλοπέρασής μας και όχι της ανάπτυξης της χώρας και της διασφάλισης του δικού μας μέλλοντος και των απογόνων μας. **Ε. Παραμελήσαμε** τους παραγωγικούς και εμπορεύσιμους κλάδους της οικονομίας μας – βιομηχανία, γεωργία, ναυτιλία, τουρισμός – και δημιουργήσαμε ανισορροπία με τους μη εμπορεύσιμους: δημόσια διοίκηση, ΔΕΚΟ, κοινωνικές υπηρεσίες, ελεύθεροι επαγγελματίες και αυτοαπασχολούμενοι, οικοδομή και λιανικό εμπόριο. **Οι** περισσότερες χώρες παίρνουν μέτρα για να υποστηρίξουν τους πρώτους κλάδους – τους παραγωγικούς – ώστε να μπορέσουν να επιδιώσουν σε περιβάλλον παγκοσμιοποιημένης οικονομίας. **Εμείς** εδώ – αριστεροί και δεξιοί, συντηρητικοί και εκσυγχρονιστές, κόμματα, συνδικαλιστές, εργοδότες και εξεχόντα μέλη της διανοήσης – συνωμοτήσαμε ώστε να προστατευτούν οι μη εμπορεύσιμοι κλάδοι της οικονομίας που είναι πέρα για πέρα αντιπαραγωγικοί. **Τι** έφταιξε; **Όχι** μόνο το πολιτικό κόστος, αλλά και η νοοτροπία του ατομισμού και του καιροσκοπισμού που εκτοπίζουν συνεργασίες. **Έφταιξε** ακόμη η εσωστρέφεια της γεωργικής και βιομηχανικής πα-

ραγωγής και η στήριξη της μόνο σε επιδοτήσεις, η απουσία διάθεσης να συσσωρευτεί υγιές κεφάλαιο, η υπερβολική προστασία της μικροϊδιοκτησίας, η νοοτροπία της άκοπης απόκτησης εισοδημάτων χωρίς παραγωγική δράση, που, αν δεν τα αποκτήσουμε, εκφράζουμε κραυγές αδικίας. **ΣΤ. Οι** κάθε μορφής επιδοτήσεις από τα διάφορα προγράμματα, της ΕΟΚ παλιότερα και της Ευρωπαϊκής Ένωσης στη συνέχεια, πήγαν για επενδύσεις και αύξηση του εθνικού πλούτου ή κατασπαταλήθηκαν σε κάθε μορφής αλόγιστες δαπάνες; **Σε** ό,τι αφορά την Ευρωπαϊκή Ένωση: **Λειτουργήσε, κοντόφθαλμα, μυωπικά, θέτοντας, για** όλες τις χώρες της ευρωζώνης, μόνο όρια για το δημόσιο έλλειμμα και το χρέος αδιαφορώντας για τα ορατά προβλήματα της κάθε εθνικής οικονομίας. **Δεν** ήταν μόνο η Ελλάδα και οι Έλληνες που κατασπατάλησαν τον κοινό πλούτο. **Συμπεριφέρθηκε** κοντόφθαλμα και μυωπικά, χωρίς σχέδιο, χωρίς στρατηγική, χωρίς πρόγραμμα με όραμα, χωρίς ξεκάθαρους στόχους: με πορεία προς ενοποίηση ή προς μια χαλαρή εμπορική ένωση και διευκόλυνση των ισχυρών; **Και** ...τι κάναμε όλοι μας μπροστά στην Κάλπη των Ευρωεκλογών; **Προσερχόμαστε** αποφασισμένοι να αφήσουμε πίσω μας ό,τι μας έφερε ως εδώ, δείχνοντας ότι πήραμε τα μηνύματα των καιρών, ότι λειτουργούμε «με λογισμό και μ' όνειρο» ή αντιδρούμε με το θυμικό, συναισθηματικά και στην προκειμένη περίπτωση με θυμό: «**να** δείτε κι εγώ τι θα σας κάνω»; **Ωστόσο, ο λαός μας λέει ότι: «το γινάφι θγάζει μάτι». Μόνο που δεν ξεκαθαρίζει ποιανού!**

Η ΓΝΩΣΗ ΕΙΝΑΙ ΔΥΝΑΜΗ

Πριν 2075 χρόνια ή μήπως και τώρα
«Αναρωτιέσαι αν είναι τύχη ή κατάρα που σου έλαχε να διοικείς Έλληνες. Θα έλεγα ότι είναι και τα δύο»

Έτσι περίπου αρχίζει το 60 π.Χ. η απαντητική επιστολή του Κικέρωνα προς τον αδελφό του Κόιντο που ανέλαβε Διοικητής στη ρωμαϊκή επαρχία της Μ. Ασίας.

Τα αποσπάσματα που ακολουθούν τα παίρνουμε από το βιβλίο του Θ. ΠΑΠΑΓΓΕΛΗ «**Η ΡΩΜΗ ΚΑΙ Ο ΚΟΣΜΟΣ ΤΗΣ**», στη σειρά ΑΡΧΑΙΟΓΝΩΣΙΑ ΚΑΙ ΑΡΧΑΙΟΓΛΩΣΣΙΑ, του Ινστιτούτου Νεοελληνικών Σπουδών, Εκδόσεις του Δημοσιογραφικού Οργανισμού Λαμπράκη, Αθήνα 2013.

Ηλίας Νέλλας, για την επιλογή των αποσπασμάτων και τον ΣΧΟΛΙΑΣΜΟ.

... «**Θα** πρέπει να γνωρίζεις ότι ο τόπος που διοικείς έχει μια πολύ ξεχωριστή ιστορία. **Ο** πολιτισμός, αν μπορώ να το πω έτσι, είναι ελληνική εφεύρεση. **Η** παιδεία έχει ελληνικές ρίζες και από τις ρίζες αυτές τραφήκαμε κι εμείς οι Έλληνες. **Δεν** θα διαστάσω ποτέ να ομολογήσω ότι το λαμπρό οικοδόμημα της Ρώμης δεν θα μπορούσε να υψωθεί χωρίς τη συμβολή του ελληνικού πολιτισμού και ότι όσα πετύχαμε εμείς οι Ρωμαίοι, τα πετύχαμε υιοθετώντας την εκπαίδευση, την τέχνη και τις επιστήμες των Ελλήνων. **Και** η πολιτιστική αποστολή της Ρώμης είναι και αυτή συνέχεια του ελληνικού φωτός. **Γι'** αυτό τους λόγους, είμαστε σήμερα ηθικά υποχρεωμένοι να αντιμετωπίσουμε τους Έλληνες με τον σεβασμό που αρμόζει στη μεγάλη τους ιστορία και, με την πολιτική μας συμπεριφορά να ξεπληρώσουμε κατά κάποιον τρόπο το χρέος μας απέναντί τους.

ΣΧΟΛΙΑΣΜΟΣ: **Βλέπει** κανείς τις ρίζες του φιλελληνισμού: **αναγνωρίζεται** η ηθική υποχρέωση των κατακτητών να αντιμετωπίσουν τους Έλληνες με το σεβασμό που αρμόζει στη μεγάλη ιστορία τους. **Στα** προγονικά επιτεύγματα.

Έχω αρκετή πολιτική πείρα για να ξέρω, βέβαια, ότι ο σχεδιασμός της πολιτικής δράσης δεν μπορεί πάντα να καθοδηγείται από ιστορικούς συναισθηματισμούς. **Και** ξέρω καλά ότι οι δυσκολίες που αντιμετωπίζεις στην παρούσα περίοδο υπαγορεύουν μια σθεναρή, για να μην πω παραδειγματικά αυστηρή στάση, προκειμένου να θεθούν έγκαιρα υπό τον έλεγχό σου οι αντιδράσεις του τοπικού πληθυσμού στις πρόσφατες φορολογήσεις. **Παρ'** όλα αυτά, λαμβάνοντας υπόψη ότι **οι υπήκοοί σου έχουν μακρά παράδοση πολιτικής σκέψης και πράξης**, προσπάθησε να συζητήσεις με τους εκπροσώπους τους, χωρίς να δίνεις την εντύπωση ότι όλα είναι προαποφασισμένα και τίποτα δεν είναι διαπραγματεύσιμο. **Αν** μη τι άλλο **οι Έλληνες είναι πρόθυμοι να κάνουν συζήτηση και εκτιμούν αυτούς που τους δίνουν την ευκαιρία να μιλήσουν.** **Και** φυσικά θα το εκτιμήσουν ακόμη περισσότερο αν τους φιλοδώρησεις και με ολίγα ελληνικά ... **Πιστεύουν** – και δεν έχουν άδικο, εδώ που τα λέμε – **ότι μιλούν την πιο πλούσια, ωραία και εκφραστική γλώσσα του κόσμου. Και** θα γίνουν πιο δεκτικοί όταν ακούσουν τον ρωμαίο διοικητή τους να τους υποδέχεται στο κυβερνείο «**Ελληνιστί**» ...».

ΣΧΟΛΙΑΣΜΟΣ: **Εδώ** είναι ολοφάνερη η φιλοσοφημένη σκέψη του ΗΓΕΤΗ – κατακτητή με ξεκάθαρη αναφορά στις αντιφάσεις του «διοικείν», στις ανάγκες για σθεναρή στάση και σαφή αναγνώριση των προτερημάτων της φυλής μας και της γλώσσας μας.

ΣΧΟΛΙΟ ΤΟΥ ΣΥΓΓΡΑΦΕΑ: **Αν** υπήρχαν φιλέλληνες στη Ρώμη, **ο** Κικέρων ήταν σίγουρα ένας από αυτούς.

Ο Κόιντος στην απάντησή του αναφέρει: «**Και** ελληνικά τους μίλησα και επί μακρόν συζήτησα με τους εκπροσώπους τους.

Συνέχεια στη σελ. 6

Η τρέχουσα Κρίση – η Ιστορία – Κρίσεις και Αγωνίες

Συνέχεια από την 5η σελ.

Αλλά αυτοί δεν μπορούν να συνεννοηθούν μεταξύ τους. Οι μεν διαβάλλουν τους δε και όλοι μαζί κάνουν ό,τι μπορούν για να φανούν αφερέγγυοι και αναξίπιστοι. Δεν είμαι βέβαιος αν μισούν τη ρωμαϊκή διοίκηση περισσότερο από ό,τι επιθυμούν να ο ένας τον άλλον».

ΣΧΟΛΙΑΣΜΟΣ: Έρχεται εδώ ο άνθρωπος της πράξης, όχι ο μορφωμένος και φιλοσοφημένος φιλέλληνας, και αναδεικνύει τις δυσκολίες του εγχειρήματος και τα στραβά κι ανάποδα της φυλής μας.

Ο Κικέρων επανέρχεται γράφοντας: «Από ό,τι φαίνεται έχεις πολλά να μάθεις ακόμη. Τίποτε από αυτά που μου γράφεις δεν μου κάνει εντύπωση. Και για να πάψεις να εντυπωσιάζεσαι και εσύ, σκέψου ότι οι άνθρωποι αυτοί έχουν χάσει τις πολιτικές τους ελευθερίες εδώ και έναν αιώνα. Ναι, δυστυχώς, εδώ και πολύ καιρό ο χαρακτήρας τους διαμορφώνεται περισσότερο από την πολιτική τους υποτέλεια παρά από τις παραδόσεις του παρελθόντος τους. ... Από έναν ενστικτώδη σεβασμό για όλα εκείνα που επεσήμανα στην προηγούμενη επιστολή μου προσπάθησα πάντα να ανακαλύψω τους καλούς, έντιμους και αξιοπρεπείς Έλληνες, αυτούς που τιμούν την ιστορία τους. ... Τα υπόλοιπα είναι ζήτημα προσωπικής σου εκτίμησης και προσωπικών χειρισμών. Αν τα συμφέροντα της ρωμαϊκής διοίκησης επιβάλλουν να τους στενοχωρήσεις, καν' το. Μάλλον καλό θα τους κάνει!».

ΣΧΟΛΙΟ ΤΟΥ ΣΥΓΓΡΑΦΕΑ: Ο Κικέρων δείχνει να αγαπάει, έστω να συμπαθεί, τους Έλληνες υπό ορισμένες προϋποθέσεις, η κυριότερη από αυτές είναι «να μοιάσουν με τους ένδοξους προγόνους τους», αυτούς που, όπως του είχαν πει οι δάσκαλοί του στο ρωμαϊκό σχολείο, είχαν μεγαλοουργήσει και είχαν δώσει τα φώτα του πολιτισμού στην ίδια τη Ρώμη. Οι σύγχρονοι Έλληνες (λέει) είναι κατά κανόνα «ξεπεσμένοι» και μόνο κατ' εξαίρεση άξιοι της ιστορίας τους.

Ο Κικέρων ήταν μεγάλη προσωπικότητα και θεωρείται ένας από τους «Πατέρες» της δυτικής κουλτούρας. Τα παιδιά ακούν (γενικά) τους πατεράδες τους. ... Τα παιδιά του Κικέρωνα στη Δύση, για αιώνες πολλούς και με ποικίλους τρόπους, θυμούνται τα λόγια του Κικέρωνα όταν αναφέρονται στην Ελλάδα και τους Έλληνες. Οι μεγάλοι ευρωπαίοι φιλέλληνες του 18ου και του 19ου αιώνα είναι φιλέλληνες για τους ίδιους πάνω κάτω λόγους που είναι και ο Κικέρων. ... Η ιστορία του φιλελληνισμού αρχίζει ουσιαστικά στη Ρώμη και από τη Ρώμη ο σύγχρονος κόσμος κληρονόμησε τον θαυμασμό για την ιδανική Ελλάδα, την απογοήτευση για την Ελλάδα που δεν ήταν «και τόσο ιδανική» και τις επιφυλάξεις του για τους Έλληνες που, σαν τους υπηκόους του Κόιντου, δεν κατάφεραν «να αρθούν στο ύψος της προγονικής κληρονομιάς τους».

ΣΧΟΛΙΑΣΜΟΣ: Λένε ότι η ΙΣΤΟΡΙΑ διδάσκει. Έχουμε επωφεληθεί από τα διδάγματά της ή σερνόμαστε πίσω από το αξιοσέβαστο μεγαλείο των προγόνων μας ως ξεπεσμένοι, ανυπόλητοι και προκλητικά αυθαδείς απόγονοι; Θα μπορούσαμε να κάνουμε πράξη αυτό που σε προηγούμενο φύλλο μας γράψαμε: «Μήπως θα έπρεπε κάποια στιγμή να σταματήσουμε να είμαστε περήφανοι για τους προγόνους μας και να κάνουμε περήφανους τους απογόνους μας;». Υπάρχει ελπίδα να έρθει κάποτε αυτή η εποχή;

Όλη η σελίδα σχεδιάστηκε και ολοκληρώθηκε την Πέμπτη 25 Ιουνίου χωρίς να υπάρχουν στον οριζοντα σημάδια ότι πορευόμαστε προς ΛΥΣΗ ή ΣΥΓΚΡΟΥΣΗ και ό,τι επακολουθήσει.

Μοναδική μας ελπίδα παραμένει: Οι ηγέτες μας – ντόπιοι, ευρωπαίοι, διεθνείς – να αρθούν στο ύψος των περιστάσεων και να μη φανούν: κοντόφθαλμοι, στενόμυαλοι, μικρόψυχοι, ιδιοτελείς, κατώτεροι των περιστάσεων, ανιστόρητοι, ξεροκέφαλοι, λαοπλάνοι-δημαγωγοί.

Ηλίας Νέλλας

Η ΓΝΩΣΗ ΕΙΝΑΙ ΔΥΝΑΜΗ

**Χειραφετημένα παιδιά –
Χειραφετημένοι ενήλικες
Αυτόνομα παιδιά – Αυτόνομοι ενήλικες**

Στην εξελικτική ψυχολογία κυριαρχεί ένα είδος αποφθέγματος το οποίο έχει ως εξής: «**Η οντογένεση επαναλαμβάνει τη φυλογένεση**» και σημαίνει ότι το εξελισσόμενο ον – δηλαδή το παιδί που μεγαλώνει – περνάει από τα ίδια στάδια από τα οποία έχει περάσει η φυλή του, η ανθρώπινη κοινωνία. Έτσι αν θέλουμε να έχουμε μια ξεκάθαρη εικόνα για την κοινωνία των ενηλίκων και σε ποια κατάσταση, σε ποιο στάδιο βρίσκεται δεν έχουμε παρά να μελετήσουμε το εξελισσόμενο παιδί ή την ομάδα των παιδιών.

Ένα τετράχρονο παιδί πιστεύει ότι η σκιά του έχει βούληση: θέλει και εμφανίζεται, θέλει και εξαφανίζεται, θέλει και κινείται, θέλει και σταματάει. Δεν είναι ακόμη σε θέση να τη συσχετίσει με το φως του ήλιου ή άλλο φως και να σκεφτεί με βάση τα επιστημονικά δεδομένα, αιτία – αποτέλεσμα. Αιτία είναι ο φυσικός νόμος ότι το φως δεν περνάει μέσα από συμπαγή, αδιαφανή πράγματα, όπως το αν-

θρώπινο σώμα με αποτέλεσμα να έχουμε στο έδαφος τη σκιά του σώματός μας ή τη σκιά ενός σκύλου ή ενός σπιτιού. Για την περίπτωση του παιδιού λέμε ότι το παιδί βρίσκεται στο στάδιο του ανιμισμού: δίνει στα άψυχα (τη σκιά) χαρακτηριστικά ζωντανού οργανισμού που έχει βούληση και ενεργεί με βάση αυτή. Οι πρώιμες ανθρώπινες κοινωνίες ονομάζονται ανιμιστικές κοινωνίες επειδή λάτρευαν άψυχα και τους έδιναν χαρακτηριστικά έμψυχων.

Όταν συμβαίνει κάτι τέτοιο για συγκεκριμένα πράγματα, όπως η σκιά μας, σκεφτείτε πόσο δύσκολο είναι για ένα παιδί να αντιλαμβάνεται αφηρημένες έννοιες, να σκέφτεται και να αντιδρά σε ερωτήματα όπως: **τι είναι σωστό ή λάθος, καλό ή κακό, δίκαιο ή άδικο, πρέπει ή μη πρέπει, ηθικό ή ανήθικο. Τι είναι κανόνας, τι είναι σωστή συμπεριφορά.**

Παρακολουθώντας και μελετώντας τις αντιδράσεις μικρών παιδιών σε καθημερινά θέματα όπως ιδιοποίηση αντικειμένων δηλαδή η «κλοπή» ή το ψέμα, έχουμε συσσωρεύσει αρκετή γνώση για το πώς σκέφτονται, τι αντιλαμβάνονται και για το πώς αντιδρούν.

• Παιδιά κάτω των 4 ετών δυσκολεύονται να διαχωρίζουν τις έννοιες «δικό μου» ή «δικό σου». Κάθε τι είναι δυναμικά και «δικό μου» για το τρίχρονο παιδί. Δεν κατανοούν ότι, βάζοντας στην τσέπη τους μια σοκολάτα από το ράφι του Supermarket, αυτό είναι κλεψιά κατά τα κοινωνικώς κρατούμενα και όπως έχει προσδιοριστεί από τον ηθικό κώδικα των ενηλίκων, μέχρι να του περάσει ο Γονιός του τον κρατούμενο ηθικό κώδικα: αυτό λέγεται κλοπή.

• Παιδιά προσχολικής ηλικίας δυσκολεύονται να τιθασιεύσουν τις παρορμήσεις τους, αν δεν διαπαιδαγωγηθούν κατάλληλα. Βλέπουν ένα παιχνίδι. Αισθάνονται ότι πρέπει να το έχουν και το παίρνουν, χωρίς να περνάει από το μυαλό τους οποιαδήποτε σκέψη περί σωστής ή λάθος ενέργειας. Αντί για ενοχές, νιώθουν ανακούφιση για την ικανοποίηση της επιθυμίας τους, που ... επιτέλους το έχουν.

• Γύρω στα πέντε έως επτά έτη τους τα παιδιά αναπτύσσουν μια ομιχλώδη αντίληψη της έννοιας ότι η ιδιοποίηση είναι λάθος ενέργεια. Ωστόσο έχουν ήδη μια καλή, αλλά μονόπλευρη αντίληψη της έννοιας της ιδιοκτησίας και των δικών τους δικαιωμάτων επί αυτής. Αποδέχονται πλέον την πραγματικότητα ότι δεν τους ανήκουν όλα όσα υπάρχουν στον κόσμο και αρχίζουν να κατανοούν το ΣΩΣΤΟ ή ΛΑΘΟΣ του να παίρνεις πράγματα που δεν σου ανήκουν. Επίσης, σε αυτή την ηλικία τα παιδιά μπορεί να καταλήξουν στο να γίνουν πιο επιδέξιοι κλέφτες, αλλά **τα συγκρατεί κυρίως ο φόβος της τιμωρίας από τους ενήλικες και όχι η κατανόηση της ανηθικότητας της κλοπής.** Η νοητική και συναισθηματική εγωκεντρικότητά τους δεν τους επιτρέπει ακόμη να βλέπουν τα πράγματα από τη θέση του άλλου. Παράδειγμα: ένα παιδί της πρώτης τάξης μπορεί να πάει στη δασκάλα του και να διαμαρτυρηθεί ότι ένα άλλο δεν τήρησε τον κανόνα «τα σκουπίδια μας τα ρίχνουμε μόνο στο καλάθι σκουπιδιών και όχι στην αυλή», αλλά, αν το ίδιο τρώει ακόμη την τυρόπιτά του, θα πετάξει και αυτό το περιτύλιγμά της στην αυλή, όταν τελειώσει και δεν είναι σε θέση να συνειδητοποιήσει την αντίφαση: να παραβιάζει τον κανόνα την τήρηση του οποίου διεκδικούσε πριν από λίγο.

• Αυτό που ισχύει για τα μικρά παιδιά ισχύει και για τα ενήλικα άτομα των κοινωνιών που δεν έχουν ακόμη εξελιχθεί ως προς την ηθική και την πολιτική τους ευθυκρίσια για αυτό και **στο πρόσφατο παρελθόν πολλοί συμπατριώτες μας διεκδικούσαν αλλαγή και ψήφισαν για αξιοκρατία, ισονομία, δίκαιη κατανομή του πλούτου ... αλλά «για τους άλλους, όχι για εμάς και τα δικά μας παιδιά»!**

• Η κοινωνία των ενηλίκων, η οποία διεκδικεί όλα αυτά, και πολλά άλλα, εξακολουθεί να μη βλέπει τις αντιφάσεις που προκύπτουν μεταξύ πολιτικών εξαγγελιών και πρακτικής τους εφαρμογής. Δείχνει να αποδέχεται τον ετεροκαθορισμό. Συμπεριφέρεται σαν να μην επιδιώκει να εξελιχθεί, να αυτονομηθεί, να ενηλικιωθεί. Παραμένει καθηλωμένη στην παιδική φάση, στο επίπεδο του χαιβανιού. Προσέχει όλες εκείνες τις προεκλογικές υποσχέσεις οι οποίες ακούγονται ευχάριστες και γοητευτικές, ανέχεται όλες τις παραβιάσεις των ηθικών κανόνων και λίγο πολύ τις ευλογεί: «έλα και τι έγινε, αν δεν βάλει ο υπουργός ή ο πρωθυπουργός ή το κόμμα τους δικούς του ανθρώπους, πώς θα εφαρμόσει το πρόγραμμά του» και αρνείται να δει το δοκάρει που βγάζει μάτι («διυλιζόντες τον κώνωπα, την δε κάμηλον καταπίνοντες» Ματθ. Κγ-24) και οδηγείται έτσι σε αποφάσεις και πράξεις που πονούν και διχάζουν. Καταντήσαμε να ακούμε **μνημόνιο** και να το εκλαμβάνουμε ως **το απόλυτο κακό** και να μην μπορούμε να διαχειριστούμε τις τύχες μας με στοιχειώδη λογική.

• Το υπονοούμενο, το μεταμύημα, είναι ότι αποδεχόμαστε την αλήθεια ότι το κόμμα και ο πρωθυπουργός που αναλαμβάνει κάθε φορά την εξουσία δεν έρχεται να υπηρετήσει το σύνολο, έρχεται να υλοποιήσει το πρόγραμμά του ώστε να ... δοξαστεί, να τον ή να τους γράψει η ΙΣΤΟΡΙΑ! Και αφήνουμε στην άκρη όσα εύκολα τους καταλογί-

ζουν ότι έρχονται και να βολέψουν τους δικούς τους, να φτιάξουν κομματικό κράτος και, ... αν μπορέσουν, να ωφεληθούν και οικονομικά. Η να ψηφίζουν Νόμους για ευθύνη Υπουργών που τελικά τους απαλλάσσουν. Δείχνουμε να τα αποδεχόμαστε όλα αυτά σιωπηλά και αδιαμαρτύρητα, χωρίς να κινήσουμε διαδικασίες λογοδοσίας τους. Μόνο τα λέμε στα καφενεία και νομίζουμε ότι ξεμπερδέψαμε.

• Κάποιοι χαρακτηρίζουν αυτό το φαινόμενο **παλιμπαιδισμό**. Δυστυχώς είναι **ανωριμότητα**: πολιτική, κοινωνική και ηθική ανωριμότητα, είναι καθήλωση, με την ψυχιατρική έννοια. Παλιμπαιδες γίνονται οι πολιτικοί μας, οι ηγέτες μας για να προσεγγίσουν αυτό το τμήμα της κοινωνίας, να το κολακέψουν, να του χαιδέψουν τα αυτιά, να το «αξιοποιήσουν» ψηφοσυλλεκτικά και να κυριαρχήσουν. Και το «νοήμον κοινό», ο σοφός λαός, όπως συνηθίζουν να λένε, τους καταχειροκροτεί και τους ακολουθεί!

....Και τώρα πάλι στα παιδιά και τις παρεκτροπές τους:

• Η διακοπή της διάθεσης για ιδιοποιήσεις - κλοπές και η διαπαιδαγώγηση των παιδιών για το ΛΑΘΟΣ φαίνεται να ξεκινάει από μικροπράγματα και μικροζητήματα και η κατάρκτηση της τιμωρίας, στρώνει το δρόμο και για τα μεγάλα. Ένα παιδί πρέπει να μάθει:

να ελέγχει τις παρορμήσεις του,
να μεταθέτει την ανάγκη του για άμεση ικανοποίηση αναγκών και επιθυμιών,
να σέβεται τα δικαιώματα και την ιδιοκτησία των άλλων.

A: Υπάρχει ένα πρώιμο στάδιο στη διαμόρφωση της Ηθικής ευθυκρίσις του παιδιού, κατά το οποίο η κατανόηση της καλής ή της κακής συμπεριφοράς βασίζεται αποκλειστικά στις άμεσες συνέπειές της.

Αν η συμπεριφορά τιμωρηθεί, είναι κακή. Αν επιθραβευθεί, είναι καλή.

B: Στο επόμενο στάδιο, οι κρίσεις του παιδιού για καλή ή κακή συμπεριφορά δεν βασίζονται αποκλειστικά στις άμεσες συνέπειες.

Θεωρεί ότι είναι καλό να κάνει κάτι ευχάριστο σε κάποιον άλλο, ώστε να του το ανταποδώσει αργότερα.

Θεωρεί επίσης ότι είναι καλό να ανταποδίδει κάτι καλό που του έγινε προηγούμενος.

Αυτό σημαίνει ότι έχει αρχίσει σιγά-σιγά να αποδέχεται ότι είναι αναγκαίο να ανέχεται κανείς κάποιες αρνητικές συνέπειες μιας τρέχουσας κατάστασης, ώστε να ανταποκριθεί σε μια απώτερη κατάσταση ή σε μια υποχρέωση προς τρίτο πρόσωπο. Έτσι έχουμε εδώ τη **διαμόρφωση της ικανότητας να μεταθέτει την ικανοποίηση μιας προσωπικής επιθυμίας ή ανάγκης για χάρη κάποιου άλλου ή για χάρη μιας προσδοκώμενης μελλοντικής ανταμοιβής.**

Αρχίζει έτσι σταδιακά να εγκαταλείπει την εγωκεντρικότητα του αναφορικά με τον τρόπο που σκέφτεται, το πώς νιώθει και πώς συμπεριφέρεται.

Στην αρχή, λοιπόν, η έγνοια του παιδιού για **αποφυγή της τιμωρίας** δείχνει ότι οι κρίσεις του επικεντρώνονται ολοκληρωτικά στις άμεσες φυσικές συνέπειες για αυτό το ίδιο. (Α' Στάδιο).

Αργότερα, αρχίζει να **εξετάζει τις συνέπειες της συμπεριφοράς του** πάνω στους άλλους ανθρώπους, αλλά μόνο όταν μπορεί να προσδοκά κάποια μελλοντική ανταπόδοση για αυτό το ίδιο. (B' Στάδιο).

Γ: Στη συνέχεια η προσοχή του μετακινείται προς τα συναισθήματα, τις προσδοκίες και τις ανάγκες των οικείων του και άλλων σημαντικών ανθρώπων της ζωής του.

Θεωρεί καλό να ζει σύμφωνα με αυτά τα συναισθήματα και τις προσδοκίες, ανεξαρτήτως των προβλεπόμενων ή προβλεπόμενων συνεπειών αναφορικά με επιβραβεύσεις ή τιμωρίες. (Γ' Στάδιο).

Δ: Κατόπιν, η ηθική ευθυκρίσια του παιδιού μετατοπίζεται και βασίζεται στη **συμμόρφωση προς τα κοινωνικώς κρατούμενα**, όπως αυτά προσδιορίζονται από τους Νόμους και τους Κανόνες (κοσμικούς ή θρησκευτικούς).

Η Ηθική κρίση του είναι λιγότερο εγωκεντρική από πριν, με την έννοια ότι υπερβαίνει τα όρια των προσώπων, τα οποία θεωρεί οικεία και τα οποία ανήκουν στην εσωτερική ομάδα. Όμως εξακολουθεί ακόμη να διατηρεί στοιχεία εγωκεντρικότητας με την έννοια ότι θεωρεί το καθιερωμένο Status Quo ως την απώτερη αυθεντία σε ό,τι αφορά τα ερωτήματά του για το τι είναι σωστό ή λάθος. (Δ' Στάδιο).

Ε: Σε αυτό το στάδιο, υπάρχει περαιτέρω μετακίνηση από την εγωκεντρικότητά του, καθώς **το άτομο θεωρεί την υπάρχουσα κοινωνική τάξη πραγμάτων ως μία από τις πιθανές... και έτσι ως μία τάξη πραγμάτων η οποία υπόκειται σε αλλαγές, ύστερα από αμοιβαία συμφωνία** των κοινωνικών εταίρων. Ωστόσο, και μέχρι να θεσμοθετηθεί μια τέτοια αλλαγή, εξακολουθεί να θεωρεί ότι πρέπει να τηρούνται οι υπάρχοντες Ηθικοί Κώδικες. (Ε' Στάδιο). ΣΤ: Τέλος, η ιδέα της εμμονής στο Νόμο, καθ' ον χρόνο αγωνιζόμαστε να τον βελτιώσουμε, θεωρείται ανεπαρκής. Κυρίως επειδή, ακόμη και αν βελτιωθεί ο Νόμος, θεωρείται ατελής.

Συνέχεια στην 7η σελ.

Η τρέχουσα Κρίση – η Ιστορία – Κρίσεις και Αγωνίες

Συνέχεια από την 6η σελ.

Έτσι εδώ, μερικές φορές, **μπορεί κανείς να παραβείνει το γράμμα του Νόμου υπακούοντας στην προσωπική του συνείδηση.** Και αυτό να θεωρείται αποδεκτό και σωστό. (Στ' Στάδιο).

Αυτό το τελευταίο τείνει να δείξει ότι το στοιχείο της προσωπικής συνείδησης φέρνει την εξέλιξη της Ηθικής Ευθυκρισίας του ατόμου πίσω στο εγωκεντρικό στάδιο, αλλά με διαφοροποιημένο εγωκεντρισμό.

Ωστόσο, η διαφορά μεταξύ αυτού του σταδίου και των προγενέστερων έγκειται στο ότι η ηθική ευθυκρισία αυτού του σταδίου δεν βασίζεται στο προσωπικό συμφέρον, αλλά σε γενικές ΑΡΧΕΣ, οι οποίες αφορούν την αξία της ανθρώπινης ζωής και αξιοπρέπειας, ΑΡΧΕΣ οι οποίες υπερβαίνουν όλους τους συγκεκριμένους ανθρώπους.

Τα άτομα αυτού του σταδίου – **αυτόνομα, αυτοκαθοριζόμενα και αυτεξούσια** – έχουν τα εξής στοιχεία:

- Είναι προσγειωμένα και αποδέχονται τον εαυτό τους, τους άλλους και τα πράγματα γύρω τους για αυτό που είναι.
- Διαθέτουν πηγαίο ενθουσιασμό, τέραση αποθέματα δημιουργικότητας και επικεντρώνονται περισσότερο στα προβλήματα και τη λύση τους παρά στον εαυτό τους.
- Ταυτίζονται με τα παγκόσμια προβλήματα, νοιάζονται για την ανθρωπότητα και η αποδοχή ανθρώπων και πραγμάτων ενέχει στοιχεία ζωντανίας και όχι συμβατικότητας, ρουτίνας.
- Οι αξίες και η στάση ζωής τους είναι βαθιά δημοκρατικές και δεν συγχέουν σκοπούς και μέσα για να τους πετύχουν.
- Οι στενές σχέσεις τους με λίγα και αγαπημένα άτομα χαρακτηρίζονται από συναισθηματικό βάθος και δεν είναι ρηχές, επιφανειακές.
- Διαθέτουν έναν αέρα αποστασιοποίησης από τα τετριμμένα και προτιμούν να ιδιωτεύουν.
- Αντιστέκονται στη συμμόρφωση στην

κυρίαρχη κουλτούρα και υπερβαίνουν και διαμορφώνουν το περιβάλλον τους και δεν συμπορεύονται με αυτό.

- Το χιούμορ τους αποπνέει φιλοσοφημένη διάθεση και όχι επιθετικότητα ή εχθρότητα.

Από τους παράγοντες της ηθικότητας – γνωστικό, συναισθηματικό και συμπεριφορικό:

Α. Ο γνωστικός παράγοντας αναφέρεται στη γνώση των ηθικών κανόνων και στην κρίση του παιδιού για το αν ορισμένες πράξεις είναι "καλές" ή "κακές".

Β. Ο συναισθηματικός παράγοντας αναφέρεται στα αισθήματα ενοχής ή αγχους ή στο συναίσθημα ικανοποίησης για ό,τι καλό κάνει το παιδί.

Γ. Ο παράγοντας συμπεριφορά περιλαμβάνει την εκδηλούμενη συμπεριφορά σε μια ποικιλία καταστάσεων στις οποίες εμπλέκεται η ηθική ευθυκρισία του παιδιού και του κάθε ατόμου.

Η συμπεριφορά μπορεί να είναι **αρνητική**: ψέματα, ιδιοποιήσεις (κλοπές) ή αδυναμία να μεταθέσει την ικανοποίηση μιας επιθυμίας ή ανάγκης και αδυναμία να αντισταθεί στον οποιοδήποτε πειρασμό ή αδυναμία να ελέγχει την επιθετικότητα του.

Η συμπεριφορά του επίσης μπορεί να είναι **θετική**: να συνεργάζεται, να μοιράζεται, να βοηθάει, να δείχνει αλtruισμό, να έχει αυτοέλεγχο.

Τυπικά **η ολοκλήρωση της ηθικής ευθυκρισίας κάθε ατόμου συντελείται με το πέρας της εφηβείας.** Ωστόσο θα πρέπει να τονιστεί ότι, δυστυχώς, δεν ισχύει για όλα τα άτομα. Υπάρχουν σαραντάηδες, πενήντάρηδες ή και ογδοντάηδες που δεν τα έχουν καταφέρει. Συμπεριφέρονται ετερόνομα, δεν αναλαμβάνουν την ευθύνη των επιλογών τους, τα περιμένουν όλα από τους άλλους και αν δε τους έρθουν όπως τα θέλουν, πάντα βρίσκουν κάποιον τρίτο να του φορτώσουν όλα τα στραβά.

Ηλίας Νέλλας

Η παρέμβαση του Θεού για τη σωτηρία της Ελλάδας Ανέκδοτο ή μήπως όχι;

Ο Θεός βλέποντας την χρεοκοπία της Ελλάδας και τον κίνδυνο να καταστραφεί η ιστορική αυτή χώρα αποφασίζει να κάνει άμεση παρέμβαση.

Κατεβαίνει στην Βουλή των Ελλήνων και μεταξύ των άλλων λέει τα εξής:

"Ακούστε βουλευτές, αποφάσισα να σας εξοφλήσω όλο το χρέος και να πριμοδοτήσω την χώρα με άλλα τόσα ευρώ, ώστε να αναπτυχθεί και να μεγαλοουργήσει.

Επίσης αποφάσισα να λύσω τις Ελληνοτουρκικές σχέσεις, το Σκοπιανό και το Αλβανικό ζήτημα και εφεξής οι λαοί αυτοί θα ζουν σε απόλυτη αρμονία μαζί σας.

Τέλος θα ενωθεί η Κύπρος με την Ελλάδα, θα σας υποδείξω συγκεκριμένα μέρη, όπου θα βγάλετε πετρέλαιο, φυσικό αέριο και πολύτιμα μέταλλα και θα εξοφλήσω όλα τα δάνεια των Ελλήνων προς τις τράπεζές τους".

Στο άκουσμα όλων αυτών το Ελληνικό Κοινοβούλιο σείεται από ιαχές, χειροκροτήματα και αγκαλιάσματα όλων των παρατάξεων.

Ο Θεός όμως τους κάνει νεύμα να καθίσουν κάτω και τους λέει: "μισό λεπτό βουλευτές ακούστε και το τελευταίο, **θέλω από εσάς όμως να κάνετε και μια μικρή ελάχιστη παραχώρηση σε όλα αυτά που δίνω στην χώρα που αγαπάτε.....**".

Οι βουλευτές ωρύνονται από τα έδρανα ενθαρρύνοντας τον Θεό να συνεχίσει και αυτός λέει:

"Θα ήθελα όσοι έχουν εκλεγεί την τελευταία 30ετία να φύγουν και να μην ξαναβάλουν ποτέ ξανά υποψηφιότητα σε κυβερνητική θέση."

Η Βουλή παγώνει και οι βουλευτές αποσύρονται για να το σκεφτούν.

Μετά από δύο ώρες εκδίδονται πύρινες ανακοινώσεις από όλα τα κόμματα που καταγγέλλουν την «**επέμβαση ξένου παράγοντα**» στην χώρα και την **προώθηση εκδοσιακών διλημάτων για την υποδούλωση της χώρας και του λαού της**, ενώ πολλά ΜΜΕ μιλούν για «**θεσμική εκτροπή**» από την **χωρίς κανένα λόγω απρόκλητη και θρασεία επέμβαση του Θεού στο εσωτερικό μιας ανεξάρτητης δημοκρατίας.**

Πηγή: Από την ιστοσελίδα του εκπαιδευτικού Κώστα Ψιλόπουλου
<http://psilopoulos.mysch.gr>

«Ο γαρ εάν σπείρη άνθρωπος, τούτο και θερίσει» Ό,τι σπείρεις θα θερίσεις

Ένας αυτοκράτορας στην Άπω Ανατολή, γερνούσε και καταλάβαινε ότι έφτασε η ώρα να διαλέξει το διάδοχό του. Αντί να διαλέξει έναν από τους βοηθούς του ή έναν από τα παιδιά του, αποφάσισε να κάνει κάτι διαφορετικό. Προσκάλεσε μια μέρα πολλούς νέους του βασιλείου του και τους είπε: «Έφτασε η ώρα μου να παραιτηθώ και να διαλέξω τον επόμενο αυτοκράτορα. Έχω αποφασίσει να διαλέξω έναν από σας».

Οι νέοι ξαφνιάστηκαν! Αλλά ο αυτοκράτορας συνέχισε: «Θα δώσω σήμερα στον καθένα σας ένα σπόρο, έναν πολύ ειδικό σπόρο. Θέλω να τον φυτέψετε, να τον ποτίσετε και να ξαναρθεί εδω μετά ένα χρόνο από σήμερα με ό,τι έχει φυτρώσει απ' αυτόν τον ένα σπόρο. Εγώ θα κρίνω τότε τα φυτά που θα φέρετε κι αυτός, το φυτό του οποίου θα διαλέξω, θα είναι ο επόμενος αυτοκράτορας!»

Ένα αγόρι που λεγόταν Λίνγκ, ήταν εκεί εκείνη την ημέρα και όπως όλοι οι άλλοι, πήρε κι αυτός ένα σπόρο. Πήγε σπίτι του και γεμάτος ενθουσιασμό διηγήθηκε στη μητέρα του τι συνέβη. Η μητέρα του τον βοήθησε να βρει μια γλάστρα και χώμα κι αυτός φύτεψε το σπόρο και τον πότισε προσεχτικά. Του άρεσε να τον ποτίζει κάθε μέρα και να παρακολουθεί να δει αν είχε φυτρώσει.

Ύστερα από τρεις εβδομάδες περίπου, μερικοί από τους άλλους νέους, άρχισαν να μιλούν για τους σπόρους τους και για τα φυτά που άρχισαν να μεγαλώνουν.

Ο Λίνγκ συνέχισε να παρακολουθεί το σπόρο του, αλλά τίποτα δεν φύτρωνε ποτέ. Πέρασαν τρεις εβδομάδες, τέσσερις εβδομάδες, πέντε εβδομάδες κι ακόμα τίποτα. Τώρα όλοι οι άλλοι μιλούσαν με ενθουσιασμό για τα φυτά τους, ο Λίνγκ όμως δεν είχε φυτό και αισθανόταν αποτυχημένος.

Πέρασαν έξι μήνες κι ακόμα δεν φύτρωνε τίποτα στη γλάστρα του Λίνγκ. Άρχισε να πιστεύει ότι είχε σκοτώσει το σπόρο του. Όλοι οι άλλοι είχαν δέντρα και ψηλά φυτά, αυτός όμως τίποτα. Όμως ο Λίνγκ δεν έλεγε τίποτα στους φίλους του. Απλά περιμένε να φυτρώσει ο σπόρος του.

Τελικά πέρασε ένας χρόνος και όλοι οι νέοι του βασιλείου έφεραν τα φυτά τους στον αυτοκράτορα για επιθεώρηση. Ο Λίνγκ είπε στη μητέρα του ότι δεν θα πήγαινε μια άδεια γλάστρα, αλλά αυτή τον συμβούλεψε να πάει. Και επειδή ήταν τίμιος με ό,τι συνέβη και παρ' όλο που αισθανόταν αδιαθεσία στο στομάχι, παραδέχτηκε ότι η μητέρα του είχε δίκιο. Πήγε λοιπόν την άδεια γλάστρα του στο παλάτι. Όταν έφτασε εκεί ο Λίνγκ έμεινε κατάπληκτος από την ποικιλία των φυτών που καλλιεργήσαν οι άλλοι νέοι. Ήταν όμορφα σε όλα τα σχήματα και μεγέθη. Ο Λίνγκ ακούμπησε την άδεια γλάστρα του στο πάτωμα και πολλοί από τους άλλους άρχισαν να τον περιγελούν. Μερικοί τον λυπήθηκαν και του είπαν: «Δεν πειράζει, προσπάθησες για το καλύτερο».

Όταν έφτασε ο αυτοκράτορας, εξέτασε την αίθουσα και χαιρέτησε τους νέους. Ο Λίνγκ προσπάθησε να κρυφτεί στο πίσω μέρος της αίθουσας. «Τι μεγάλα φυτά, δέντρα και λουλούδια καλλιεργήσατε», είπε ο αυτοκράτορας. «Σήμερα ένας από σας θα εκλεγεί ως ο επόμενος αυτοκράτορας!». Ξαφνικά διέκρινε το Λίνγκ με την άδεια του γλάστρα, στο πίσω μέρος της αίθουσας. Διέταξε αμέσως τους φρουρούς του να τον φέρουν μπροστά του. Ο Λίνγκ ήταν κατατρομαγμένος. «Ο αυτοκράτορας γνωρίζει ότι είμαι αποτυχημένος», είπε. «Ίσως θα πρέπει να με σκοτώσει!».

Όταν ο Λίνγκ ήλθε μπροστά ο αυτοκράτορας τον ρώτησε πώς λέγεσαι. «Λέγομαι Λίνγκ» απάντησε. Οι υπόλοιποι άρχισαν να γελούν και να τον κοροϊδεύουν. Ο αυτοκράτορας ζήτησε να ηρεμήσουν όλοι. Κοίταξε τον Λίνγκ και κατόπιν ανάγγειλε στο πλήθος, «**Ιδού ο νέος σας αυτοκράτορας! Το όνομά του είναι Λίνγκ!**»! Ο Λίνγκ δεν μπόρεσε να το πιστέψει. Δεν μπόρεσε ούτε το σπόρο του να κάνει να φυτρώσει! Πώς θα μπορούσε να γίνει ο νέος αυτοκράτορας;

Τότε ο αυτοκράτορας είπε, «Πριν ένα χρόνο, σαν σήμερα, έδωσα στον καθένα από σας εδω ένα σπόρο. Σας είπα να πάρετε το σπόρο, να τον φυτέψετε, να τον ποτίσετε και να μου τον φέρετε πίσω σήμερα. Η αλήθεια είναι ότι έδωσα σε όλους σας βρασμένους σπόρους, που δεν θα φύτρωναν. Όλοι σας, εκτός από τον Λίνγκ, μου έχετε φέρει δέντρα και φυτά και λουλούδια. Όταν ανακαλύψατε ότι οι σπόροι δεν θα βλάσταιναν, αντικαταστήσατε το σπόρο που σας έδωσα μ' έναν άλλο. Ο Λίνγκ ήταν ο μόνος που είχε το θάρρος και την εντιμότητα να μου φέρει μια γλάστρα που είχε μέσα το δικό μου σπόρο. Γι' αυτό είναι αυτός που θα γίνει ο νέος αυτοκράτορας!»

- Αν σπείρεις **εντιμότητα**, θα θερίσεις **εμπιστοσύνη**.
- Αν σπείρεις **καλοσύνη**, θα θερίσεις **φίλους**.
- Αν σπείρεις **ταπεινοφροσύνη**, θα θερίσεις **μεγαλείο**.
- Αν σπείρεις **επιμονή**, θα θερίσεις **νίκη**.
- Αν σπείρεις **στοχασμό**, θα θερίσεις **αρμονία**.
- Αν σπείρεις **σκληρή δουλειά**, θα θερίσεις **επιτυχία**.
- Αν σπείρεις **συγχώρηση**, θα θερίσεις **συμφιλίωση**.
- Αν σπείρεις **ειλικρίνεια**, θα θερίσεις **καλές σχέσεις**.
- Αν σπείρεις **υπομονή**, θα θερίσεις **θελτίωση**.
- Αν σπείρεις **πίστη**, θα θερίσεις **θαύματα**.
- Αν σπείρεις **ανεπιτημότητα**, θα θερίσεις **δυσπιστία**.
- Αν σπείρεις **εγωισμό**, θα θερίσεις **μοναξιά**.
- Αν σπείρεις **περηφάνια**, θα θερίσεις **καταστροφή**.
- Αν σπείρεις **ζήλια**, θα θερίσεις **ταλαιπωρία**.
- Αν σπείρεις **οκνηρία**, θα θερίσεις **στασιμότητα**.
- Αν σπείρεις **πικρία**, θα θερίσεις **απομόνωση**.
- Αν σπείρεις **πλεονεξία**, θα θερίσεις **απώλεια**.
- Αν σπείρεις **κακολογία**, θα θερίσεις **εχθρούς**.
- Αν σπείρεις **στενοχώριες**, θα θερίσεις **ρυτίδες**.
- Αν σπείρεις **αμαρτίες**, θα θερίσεις **ενοχές**.

Πρόσεχε, λοιπόν, τι σπέρνεις τώρα. Αυτό θα καθορίσει τι θα θερίσεις αύριο. Οι σπόροι που σπέρνεις θα κάνουν τη ζωή χειρότερη ή καλύτερη, τη δική σου ζωή ή αυτών που θα έλθουν μετά.

Να είσαι βέβαιος ότι, κάποια μέρα, θα απολαύσεις τους καρπούς της εντιμότητας και της ακεραιότητάς σου ή θα πληρώσεις για τις εγωιστικές επιλογές που έσπειρες σήμερα.

Μετάφραση από το περιοδικό «Rosicrucian Beacon»

Ειδήσεις... Σχόλια... ☞ Ειδήσεις... Σχόλια

Έργα οπτικών ινών στο χωριό μας!

Μέχρι να διαβάζετε αυτές τις αράδες θα έχουν ολοκληρωθεί οι εργασίες τοποθέτησης υπόγειων καλωδίων οπτικών ινών και των αντίστοιχων μηχανημάτων στο χωριό μας. Τα μηχανήματα θα τοποθετηθούν στο χώρο του Δημοτικού Σχολείου στη συνοικία του Αγίου Γεωργίου, εκεί που υπάρχουν και τώρα τα αντίστοιχα μηχανήματα του ΟΤΕ.

Αυτό σημαίνει ότι θα μπορούμε να έχουμε στο σταθερό μας τηλέφωνο όχι μόνο υπηρεσίες σταθερής και κινητής τηλεφωνίας καθώς και υπηρεσίες διαδικτύου (internet), αλλά και πρόσβαση σε βασικές υπηρεσίες του κράτους, όπως η ηλεκτρονική συνταγογράφηση,

η ηλεκτρονική σύνδεση με υπηρεσίες Υπουργείων, Περιφερειών ή Δήμων, η ηλεκτρονική υποβολή της φορολογικής μας δήλωσης, η ενίσχυση της τοπικής επιχειρηματικότητας μέσω διαδικτύου, η ανάπτυξη θέσεων εργασίας.

Το έργο «**Ανάπτυξη Ευρυζωνικών Υποδομών σε Αγροτικές «Λευκές» Περιοχές της Ελληνικής Επικράτειας και Υπηρεσίες Εκμετάλλευσης - Αξιοποίησης των Υποδομών**» με Συνεργασία Δημόσιου και Ιδιωτικού Τομέα, είναι προϋπολογισμού 161 εκατ. ευρώ και έχει ως στόχο την ενίσχυση της δημιουργίας ευρυζωνικών δικτύων σε αγροτικές και νησιωτικές περιοχές της χώρας, στο πλαίσιο της ψηφιακής σύγκλισης των αστικών κέντρων με την Περιφέρεια. Το επονομαζόμενο και «Αγροτικό Ιντερνετ» αφορά στην εγκατάσταση μέχρι και το 2015 της λειτουργίας ευρυζωνικής δικτυακής υποδομής σε σχεδόν 5.100 «λευκές» αγροτικές και νησιωτικές περιοχές, οι οποίες αντιστοιχούν περίπου στο 40% της ελληνικής επικράτειας.

Το έργο είχε προκηρυχθεί το 2013 από το Υπουργείο Υποδομών, Μεταφορών και Δικτύων και η δράση χρηματοδοτείται από τα Επιχειρησιακά Προγράμματα «Ψηφιακή Σύγκλιση», «Αγροτική Ανάπτυξη της Ελλάδας 2007 – 2013» του Υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων και το «ΠΕΠ Μακεδονίας – Θράκης», στο πλαίσιο του ΕΣΠΑ, από το ΕΤΠΑ και από εθνικούς πόρους, καθώς και από ιδιωτική δαπάνη προερχόμενη από τους υποψήφιους αναδόχους του έργου. Υλοποιείται με τη διαδικασία Σύμπραξης Δημόσιου και Ιδιωτικού Τομέα (ΣΔΙΤ) για την ανάπτυξη των σχεδιαζόμενων υποδομών δικτύου στις περιοχές – στόχους.

Το έργο αυτή τη στιγμή υλοποιείται σε επιλεγμένα χωριά και κωμοπόλεις του ΔΗΜΟΥ ΜΑΚΡΑΚΩΜΗΣ, περιλαμβάνει 140 χιλιόμετρα υπόγειων καλωδίων οπτικών ινών, ανήκει στην «Κοινωνία της Πληροφορίας Α.Ε.» και εκτελείται από την Hellas on Line στο πλαίσιο Συνεργασίας Δημόσιου και Ιδιωτικού Τομέα. Η Hellas on Line ενδεχομένως να αποβλέπει στο να επεκτείνει τις επιχειρηματικές δραστηριότητές της εξασφαλίζοντας νέους πελάτες ή πελάτες του ΟΤΕ με ανταγωνιστικά τιμολόγια, παροχή υπηρεσιών υψηλής τεχνολογίας και χωρίς τις δυσκολίες των εναέριων συνδέσεων οι οποίες βρίσκονται στο έλεος των καιρικών συνθηκών.

Η υπόγεια καλωδιακή τοποθέτηση ξεκινάει από τη Βίτωλη και ακολουθεί τον δρόμο προς το χωριό. Θα τοποθετηθούν δύο καλώδια. Το ένα για ενεργό χρήση και το άλλο θα είναι σε αναμονή νέων εφαρμογών ή νέων παρόχων.

Ηλίας Νέλλας, Ροβολiάρι 17 Ιουνίου 2015

Στη γιορτή των Αγίων Αποστόλων

30 Ιουνίου. Γιορτάζει ο ναός των Αγίων Δώδεκα Αποστόλων που ο Σύλλογός μας έχει ως προστάτες του, αλλά γιορτάζει και όλο το χωριό μια και οι **Άγιοι 12 Απόστολοι** είναι οι πολιούχοι μας. Μαζί γιορτάζουν και οι αρκετοί Αποστόληδες του χωριού μας.

Την παραμονή έγινε Μέγας Εσπερινός με την εικόνα των Αγίων όμορφα στολισμένη, με άρτους και με μεγάλη συμμετοχή πολλών συγχωριανών που πολλοί έφτασαν από μακρινές γωνιές της πατρίδας μας.

Ανήμερα της γιορτής η θεία λειτουργία άρχισε από νωρίς, στο μέσον του Ναού τοποθετήθηκαν οι άρτοι για τη λαμπρή αρτοκλασία και τις ευχές και το εκκλησίασμα αναπάντεχα πυκνό.

Στο τέλος της θείας λειτουργίας χαιρέτισε το εκκλησίασμα η Πρόεδρος του Συλλόγου **κ. Λούλα Σπυροπούλου** με τα εξής λόγια: «Οι ευχές δεν περισσεύουν ποτέ, πόσο μάλλον σήμερα. **Χρόνια πολλά** για τους Αγίους μας, **Χρόνια πολλά** στους εορτάζοντες, **Χρόνια πολλά** σε όλους που μας τίμησαν με την παρουσία τους. Πάντοτε από το χώρο αυτό απευθύνω και τα **Χρόνια πολλά** στον Αποστόλη Λιάπη ο οποίος νοερώς, ειδικά τη μέρα αυτή, ανήκει στο Ροβολiάρι, ποτέ δεν μας ξεχνά και πάντοτε μας κερνά με τα εορτάσιμα κεράσματά του. Η γιορτή των Αγίων μας γιορτάστηκε με όλη τη μεγαλοπρέπεια που αρμόζει στη χριστιανική πίστη μας μέσα από την πόρτα του Ναού μας. Δεν μπορώ όμως να μην αναφέρω ότι έξω από την πόρτα της Εκκλησίας μας η γιορτή ίσως να μην εορτασθεί με τον ίδιο τρόπο γιατί υπάρχουν προβλήματα. Θα ευχηθώ με **Θρησκευτική Πίστη, Αποστολική Βοήθεια και Ψυχική Δύναμη** να μπορέσει η χώρα μας να ξεπεράσει και να λύσει τα δύσκολα προβλήματα. Σας ευχαριστώ όλους και **Χρόνια πολλά σε όλους σας**».

Παρών ήταν και ο **Ντίνος Παπαθεοδώρου**, εκ των ιδρυτών του Συλλόγου, για πολλά χρόνια Πρόεδρος του και ο οποίος είχε να έρθει από το 1997.

Ο Σύλλογος κέρασε τα γλύκα. Οι εορτάζοντες τα δικά τους και όλοι ευχηθήκαμε μεταξύ μας: «**Υγεία, Δύναμη και Καλά Αποτελέσματα στο ξεπέρασμα των προβλημάτων μας**».

Εργασίες εξωραϊσμού των Αγίων Αποστόλων

Ο **Παναγιώτης Παναγιώτου** του Αποστόλη πήρε την πρωτοβουλία, ξεσήκωσε και πολλούς άλλους, επέβλεψε και έγιναν εργασίες εξωραϊσμού στο εξωτερικό του Ναού των Αγίων Αποστόλων και του περιβάλλοντα χώρου. Καθαρίστηκε, βάφτηκε, συμπληρώθηκαν ελλείψεις, και τώρα μας περιμένει φρεσκοβαμμένη και καθαρή να απολαύσουμε το χώρο και τη σκιά του υπεραιωνόβιου πλάτανου.

Στις δαπάνες συνεισέφεραν οι:

Γιαννέλης Φώτιος του Ηλία	10 €
Γκαθέση Ευδοξία	50 € στη μνήμη του γιου της Βασίλη
Δελγιάννης Ευάγγελος του Βασίλ.	50 €
Κοτρωνιάς Θωμάς και Ηλίας	50 € στη μνήμη των γονέων τους
Παναγιώτου Ελένη του Αποστ.	50 €
Παναγιώτου Μαρία του Αποστ.	50 €
Παναγιώτου Παναγιώτης του Αποστ.	40 €
Παπαγιάννης Απόστολος και Ελένη	50 €
Ρίζος Δημήτριος του Χρήστου	50 € στη μνήμη της μητέρας του
Ρίζου Ουρανία	50 € στη μνήμη της μητέρας της
Σπυρόπουλος Ηλίας και Λούλα	50 € στη μνήμη των γονέων τους
Τσιρόπουλος Παντελής , σιδηρουργός από τη Βίτωλη, έκανε δωρεά τον σταυρό του Καμπαριού.	

ΔΗΜΟΨΗΦΙΣΜΑ 2015 Αποτελέσματα

	ΝΑΙ	ΟΧΙ	ΑΚΥΡΑ-ΛΕΥΚΑ
Χωριό μας: Ροβολiάρι	49 ψήφοι	35 ψήφοι	2 ψήφοι
Δήμος Μακρακώμης	41,75 %	38,25 %	5,21 %
Νομός Φθιώτιδας	39,89 %	60,11 %	5,21 %
Σύνολο Επικράτειας	38,69 %	61,31 %	5,80 %

Διαμόρφωση της αίθουσας Φωτογραφιών του Μουσείου

Κατά τη διάρκεια του καλοκαιριού θα γίνει προσπάθεια διαμόρφωσης του χώρου φωτογραφιών του Μουσείου μας και εμπλουτισμού του.

Προσκαλούνται να βοηθήσουν όσοι θέλουν και μπορούν ή έχουν παλιές συλλογικές φωτογραφίες ή φωτογραφίες από διάφορες δραστηριότητες στο χωριό.